

BURMESE
CLASSIC

လရောင်နှင့်
မုည့်သော
သစ်သီးများ

ကဗျာစုစည်းမှု

ဇေ

D-ပြာကျွန်း(အောင်လေး)

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလက်)

မောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)

မင်းအိမ်

နီတိ

ဈာန်ပွင့်သော်

လရောင်နှင့်ပုညသော သစ်သီးများ

၁၃၇၅ ပြာသို/တမိုးတွဲ

ဖေဖော်ဝါရီ - ၂၀၁၄

မျက်နှာပုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်	-	ဦးကျော်ကျော်၊ သုခရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်(၉၄/က)၊ တာဝတိံသာလမ်း၊ (၅)ရပ်ကွက်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးမိုးဝင်းမောင်(ယာယီ - ၂၉၅၉) K Moe Media
မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း	-	ဝင်းကိုကို
စာစီ	-	ပိရမစ်စာအုပ်
အုပ်စု	-	၁၀၀၀ အုပ်
အတွင်းဖလှယ်	-	AZ

စာအုပ်ကတ်တလောက်အညွှန်း(CIP)

၈၉၈.၈၁

မေး D - ပြာကျွန်းအောင်လေး။ လင်းထက်(ပန်းမျိုးလက်)။

မောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)။ မင်းအိမ်၊ နီတီ၊ ဂျာနယ်နှင့်သော

“လရောင်နှင့်ပုညသောသစ်သီးများ”

ဖြန့်ချိရေး - ဒေါ်တင်တင်ချို၊ အမှတ် - ၄၂၅၊ အခန်း - ၁၃၊ သမိုင်းဘူတာရုံလမ်း၊
၁ ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊ ဖုန်း ၀၉ - ၂၁၁၁၈၈၅၄

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
-----	-------------	-----------

၁။	ကဗျာဆရာ ထွန်းသွေးအိမ်၏ အမှာစာ	
----	-------------------------------	--

၆၁

၂။	အဆုံးမဲ့ဆန္ဒ	၁
၃။	ပုံစံခွက်ထဲက အပိုင်အခဲများ	၂
၄။	တွယ်ရာမဲ့စိတ်	၄
၅။	ငါတို့အသွေးအသားထဲမှာ	၅
၆။	ခေတ်ရဲ့ဗီဇ	၈
၇။	အားလုံးက ရေသေအိုင်ထဲမှာ	၉
၈။	အာသဝတောင်ကြား	၁၀
၉။	ငါမဟုတ်တဲ့ငါ	၁၁
၁၀။	အချဉ်ဖောက်ထားတဲ့မာန	၁၃
၁၁။	မျက်ရည်ကျိုး	၁၅

D-ပြာကျွန်း(အောင်လေး)

၁၂။	ချစ်သူ	၂၁
၁၃။	ရင်ရှုပ်	၂၄
၁၄။	ဗျည်းနှစ်ဆယ့်ခြောက်လုံးနဲ့ တိုင်းပြည်	၂၅
၁၅။	ထိုသောကြောင့်သာ ထိုထိုလေသာ	၂၇
၁၆။	ကိုယ်တစ်ခြမ်းနှင့် ပန်းသီးစားကြသူများ	၃၁
၁၇။	ကလံဖြူပေါ်သို့ ဒဏ်ရာသွေးနဲ့ ရေးတဲ့ကဗျာ	၃၄
၁၈။	မင်းဝေယောကျာ်း ကမ်းနားသစ်ပင် မြန်မာပြည်တွင် မိမိကိုယ်နှင့်မိမိ ပြန်စကားပြောမိခြင်း	၃၇
၁၉။	အား	၃၉
၂၀။	မိလို့... မိမိ... ဟိုလိုလိုပါ	၄၀
၂၁။	ရှိပြီသားတွေ ပွင့်နေပါရစေ	၄၈

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလက်)

၂၂။	ခေါင်းစဉ်မရှိ	၅၁
၂၃။	တကယ့်ဘဝ	၅၃
၂၄။	အာဟာရ	၅၄
၂၅။	ကုန်ဆုံးခြင်း	၅၅
၂၆။	မေးခွန်း	၅၆
၂၇။	ဧရာဝတီ	၅၇
၂၈။	လက်စ	၅၈
၂၉။	အိပ်မက်ထဲက လမ်းဟောင်းလေး	၅၉
၃၀။	မြို့-ပြ	၆၀
၃၁။	ဧကရီ ၂၁	၆၂

မောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)

၃၂။	ရင်ရဲ့ရိုးရာ	၆၅
၃၃။	ကဗျာမှောင်ဝင်နှလုံးသား	၆၇
၃၄။	ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်	၇၀
၃၅။	ရနံ့ပြယ်သွားတဲ့ တစ်ခန်းရပ်ဇာတ်လမ်း	၇၂
၃၆။	သို့လော သို့လော အမှန်တရား	၇၄
၃၇။	စစ်နဲ့ငြိမ်းချမ်းရေး	၇၆
၃၈။	ဆိုင်းငံ့အလွမ်းအိပ်မက်	၇၈
၃၉။	ဂါရဝတရားပျောက်ဆုံးခြင်း	၈၀
၄၀။	ဝမ်းစာ	၈၂
၄၁။	တစ်ကိုယ့်နှစ်စိတ်	၈၄

မင်းအိမ်

၄၂။	ကျေနပ်တယ်	၈၇
၄၃။	ဒေါသလှိုင်း	၈၉
၄၄။	ဒီတော	၉၀
၄၅။	အပူလွန်တံခါး	၉၁
၄၆။	အနတ္တဒီဂရီ ၁၀၅	၉၂
၄၇။	ဒေါသကိုက်တဲ့ ပန်းသီး	၉၄
၄၈။	အနတ္တဝေဒနာ	၉၅

၄၉။	သစ္စာစာရောင်နဲ့ မိုးစက်ဝိုင်း	၉၇
၅၀။	ရပ်စောင့်တရား	၉၈
၅၁။	စာရိပ်	၉၉

နိတိ

၅၂။	အသံဝင်နေတဲ့ကဗျာ	၁၀၁
၅၃။	ငြိမ်ငြိမ်လေးဝပ်နေတုန်း ပိပြားသွားခဲ့ကြ	၁၀၂
၅၄။	အလွမ်းကိုက်ရာ	၁၀၄
၅၅။	ကိုယ်တို့ဟာ Password တွေ	၁၀၅
၅၆။	တိတ်တိတ်မနေတတ်တဲ့ တိမ်	၁၀၆
၅၇။	ငါဟာ အလွမ်းနဲ့ တည့်တည့်ရှုရှုနေတတ်သူမဟုတ်	၁၀၇
၅၈။	ပြီးဆုံးခြင်းစာတမ်း	၁၀၈
၅၉။	စပယ်မူးမူး	၁၀၉
၆၀။	ဗီလိန်	၁၁၀
၆၁။	တိမ်ထူထူနေစွဲများအောက်မှာဆို ပစ္စုပ္ပန်ဟာ ကိုယ့်ကို ခဏခဏလွတ်လွတ်ကျတယ်	၁၁၂

ဈာန်မွန်သော်

၇၂။	သန်းခေါင်ယံနက်တဲ့သစ်သီး	၁၁၅
၇၃။	တတိယမြောက်ဝေဒနာ	၁၁၆
၇၄။	အမေ	၁၁၇
၇၅။	အချစ်က ဒီနေ့မှ ဘာကြောင့် အပြာရောင်မဟုတ်တာ့တယ်	၁၁၉
၇၆။	နွေကန္တာဦးမြို့လေး	၁၂၁
၇၇။	အမျှင်များများ	၁၂၄
၇၈။	ဒီမျက်နှာအရောင်များ ဆိတ်သုဉ်းစေသော်	၁၂၆
၇၉။	တံငါဖို	၁၂၈
၈၀။	စာခန်းမှားတဲ့ပင်လယ်	၁၂၉
၈၁။	ဥဗ္ဗစ္စကောင်းကင်၌ ဝေခဲသော ပန်းနုရောင်နှင်းစက်ရှိုင်းများ	၁၃၁

ထွန်းသွေးအိမ်ရဲ့ အမာ

အဲဒီသစ်သီးခုနစ်လုံးနဲ့ ကျွန်တော်လည်း လရောင်အောက်မှာ
ကဗျာတွေ အများကြီးဖတ်ခဲ့ရတယ်

မှတ်မှတ်ရရပြောရရင် သစ္စာမင်းအိမ်တို့လုပ်တဲ့ ကော့တ်လ်တေးကဗျာ
စာအုပ် မိတ်ဆက်ပွဲလေးကိုလာရင်း ရန်ကုန်မှာ အောင်လေး(D-ပြာကျွန်းအောင်
လေး)နဲ့ Online Facebook ထဲကနေ ရင်းနှီးခဲ့ပြီး ရန်ကုန်မှာ စကားတွေအများကြီး
ပြောဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုပြောရင်းကနေ အောင်လေးက 'အစ်ကို ကျွန်တော်တို့
ကဗျာစာအုပ်လေးတစ်အုပ် သူငယ်ချင်းတွေစုပြီး လုပ်နေကြတယ်။ အစ်ကို
ကြည့်ပါဦး'ဆိုပြီး စာအုပ်မျက်နှာဖုံးရယ်၊ စာမူတွေရယ် ထုတ်ပြပါတယ်။ ပြီး
တော့ အောင်လေးကပဲ အစ်ကို မန္တလေးပြန်ရင် ဒီစာမူတွေယူသွားပြီး ဆရာကြီး
ပိုင်စိုးဝေကို အမှာစာရေးပေးဖို့ အစ်ကိုကိုပဲ အကူအညီတောင်းရမှာပဲလို့
ပြောလာပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် မန္တလေးပြန်ပြီး ဆရာကြီးဆီသွားတော့
ဆရာက နေမကောင်းဖြစ်နေပြီး 'ငါ မရေးနိုင်တော့ပါဘူး ထွက်သွေးအိမ်ရာ'
လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ အောင်လေးတို့ကို ဆရာ
ကြီးပိုင်စိုးဝေ မရေးနိုင်တဲ့အကြောင်း ပြောပြတော့ အောင်လေးတို့က ဆရာကြီး
မရေးနိုင်လည်း အစ်ကိုသာရေးပေးဗျာ။ အားလုံးကလည်း သဘောတူတယ်။
အစ်ကိုရေးလိုက်တော့ဆိုပြီး အဲဒီ အသီးခုနစ်လုံး ကျွန်တော့်ခေါင်းပေါ် ရောက်

လာခဲ့တာပါ။

ကျွန်တော် သတိထားမိသလောက် စပြောရရင် ၂၀၁၀ နောက်ပိုင်း ကဗျာလောကဟာ ပြန်ပြီးလှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာပါတယ်။ ကဗျာစာအုပ်တွေလည်း ဆက်တိုက်ဆိုသလို ထွက်လာပါတယ်။ ပြီးတော့ Online Facebook ပေါ်မှာလည်း ကဗျာတွေ အများကြီးတွေ့လာပါတယ်။ အောင်လေးတို့အုပ်စုထဲက အကုန်နီးပါး Facebook ပေါ်မှာရေးနေတဲ့ ကဗျာဆရာတွေချည်းပါပဲ။ ခေတ်ကိုကြည့်တယ်၊ ဘဝကိုကြည့်တယ်၊ အတိတ်ကိုကြည့်တယ်၊ အနာဂတ်ကိုကြည့်တယ်၊ လက်ရှိဘဝကိုကြည့်တယ်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုကြည့်တယ်၊ သူတို့ခုနစ်ယောက်ဟာ အမျိုးမျိုးသော အကြည့်တွေနဲ့ ကြည့်ခဲ့ကြပြီး သူတို့ရင်ထဲက စကားလုံးတွေ ထွက်ကျလာပြီး စာသားတွေအဖြစ် ပြောင်းသွားခဲ့ပါတယ်။ သူတို့စာသားတွေထဲမှာ ကဗျာတိုင်းလိုလို အနာတရတွေ ပါနေတာတော့ ဘယ်သူ့အပြစ်မှမဟုတ်ပါဘူး။ အနာတရခေတ်ကြီးထဲ ကြီးပြင်းလာတဲ့လူငယ်တွေဖြစ်တဲ့အတွက် ဒဏ်ရာတွေ၊ နာကျည်းချက်တွေ များနေတာဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့အားလုံး ဘဝကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဖြတ်သန်းသွားပြီးကြတဲ့နောက်မှာ သမိုင်းဆိုတာ ကျန်ခဲ့ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီကမှ သူတို့ခုနစ်ယောက် စုထုတ်ထားတဲ့ ဒီစာအုပ်လေးဟာ သူတို့သမိုင်းပါ၊ သူတို့မှတ်တိုင်ပါ၊ သူတို့ကြည်နူးမှုလေးတွေစုထားတဲ့ ဘဏ်တိုက်တစ်ခုပါ။

ဒီနေရာမှာ ဆရာနေမျိုး ကျွန်တော်တို့ တနင်္ဂနွေကဗျာမြေသားကို လာတုန်း ပြောသွားတဲ့စကားလေးတစ်ခွန်း ပြန်ပြောချင်ပါတယ်။ ဘဝမှာ ကဗျာဆရာလို့ ရွေးလိုက်ပြီဆိုကတည်းက အကုသိုလ်စိတ်နည်းမယ်၊ အမှားကင်းမယ်တဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော်ရော သူတို့ခုနစ်ယောက်ရော ကဗျာဆရာဘဝကို ရွေးချယ်လိုက်ကြတယ်။ ကဗျာတွေရေးကြတယ်။ အခု သူတို့ကဗျာလေးတွေဖတ်ကြည့်တော့ တစ်ယောက်တစ်မျိုး၊ ပုံစံအမျိုးမျိုး ဖြစ်နေတာတွေ့ရတယ်။ ဘယ်သူကဗျာက ဘယ်လို၊ ဘယ်သူကဗျာက ဒီလိုဆိုပြီး ကျွန်တော် ခွဲထုတ်မပြတော့ပါဘူး။ ရိုးသားမှုရှိတဲ့ ကဗျာတွေချည်းဆိုတာတော့ ပြောချင်ပါတယ်။ ရွှေ့လျားလာတဲ့ကဗျာခေတ်ကြီးထဲမှာ သူတို့ခုနစ်ယောက်ရေးတဲ့ အရေးအသားပုံစံဟာ အားလုံး နားလည်လွယ်ကူတဲ့ ခေတ်ပေါ်ကဗျာရေးဟန်တွေချည်း ဖြစ်နေတာလည်း တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုလို့ ပြောလို့ရပါတယ်။ ဈာန်မွန်သော်ရဲ့ တံငါအို၊ လင်းထက်ရဲ့ ကုန်ဆုံးခြင်၊ မင်းတင်ရဲ့ ဒေါသကိုက်တဲ့ပန်းသီး၊ အောင်လေးရဲ့ အေးမေရဲ့ မျက်ရည်ကျ၊ နီတီရဲ့ ငြိမ်ငြိမ်လေးဝပ်နေတုန်း၊ ဝိပြားသွားခဲ့ကြ၊ မောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)ရဲ့ စစ်နဲ့ငြိမ်းချမ်းရေး ဆိုတဲ့ ကဗျာအပါအဝင် ကဗျာခုနစ်ပုဒ်ကို

လရောင်နှင့်မူညီသော သစ်သီးများ

တော့ ကျွန်တော် ကူးထားမိလောက်အောင်ထိ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ကဗျာအကြောင်းပြောဆို အကျယ်ကြီး၊ အကြီးကြီးမို့၊ ဘာလိုတာမို့၊ ညာလိုတာမို့ အရမ်းကို ကျယ်ပြန့်လွန်းတော့ ဘယ်တော့မှ ပြောလို့ဆုံးမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီနေရာမှာ သူတို့ရေးခိုင်းချင်ပေမယ့် ကျန်းမာရေးအခြေအနေအရ မရေးပေးနိုင်တဲ့ ဆရာကြီးပိုင်စိုးဝေရဲ့ စကားလေးတွေကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

‘စာပေဆိုတာ ရှိနေသရွေ့ ကဗျာဟာ ရှိနေမှာပဲ။ ကဗျာဆိုတာ ရှိနေသရွေ့ ကဗျာအကြောင်းအရာတွေဟာ ရှိနေမှာပဲ။ ကဗျာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဝိဝါဒကွဲပြားမှုတွေ၊ ခြင်းခုံနဲ့ပြောဆိုမှုတွေ၊ သဘောတရား အသစ်အသစ်တွေ ရှိနေခြင်းကတော့ ကဗျာကိုယ်တိုင်က ရှင်သန်တဲ့အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်လို့ပဲ။ ရှင်သန်ခြင်းမရှိတော့တဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုအဖို့မှာ ပြောစရာစကားလည်း မရှိတော့ဘူးပေါ့။ ကိုယ်တိုင်က ကဗျာဆရာဖြစ်နေသူများအဖို့ ကဗျာဟာ ကြီးကျယ်တဲ့အကြောင်းအရာပေပဲလို့ ပြောရမှာ လိပ်ပြာမလှစရာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ယေဘုယျသဘောတရားအားလုံးကို အကျုံးဝင်အောင် ချဲ့နိုင်၊ ချဲ့နိုင်တာကတော့ ကဗျာမှတစ်ပါး အခြားမရှိဘူး’လို့ ပြောပါတယ်။ ဒီတော့ အဲဒီကဗျာထဲမှာ ဒီသစ်သီးခုနစ်လုံးလည်း ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ ဖြတ်သန်းနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

ထွန်းသွေးအိမ်

66

မန္တလေးရဲ့ လက္ခဏာဟာ
ရွှေခြေချင်းကနေ ပတ္တမြားပိနပ်ဖြစ်လာပြီ။
ခိုတောင်မှန်တီကနေ အကြာကွေးဖြစ်လာပြီ။
ပင်လောင်းလက်ဖက်ရည်ကနေ
ဘီယာစတေရှင် ဖြစ်လာပြီ
အငြိမ့်ကနေ ကောတီပီ ဖြစ်လာပြီ
သဟာယ အသင်းတွေကနေ
နိုက်ကလပ်တွေဆီ ရောက်သွားကြပြီ
အရက်မှာ ဆွမ်းလည်ရပ်တဲ့
ရွှေဝါရောင် ကုသိုလ်လမ်းထက်
မိုးချုပ်ရင် ကျုံးဘေးလမ်းမ
ရမ္မက် ကုန်ချေးတန်းက
ပိုလို့ ပိုလို့ စည်ကားလာနေပြီ

99

၆၆

အသုံးမဲ့သန္တ

အရိုင်းဆန်တဲ့ ည
ငါ့မှတ်ဉာဏ်တွေကို
တံတိုင်းအထပ်ထပ်ခတ်
အိပ်မက်တွေကို တံကျင်လျှိုလို့
ပင်လယ်အော်သံထဲမှာ
နှစ်မြုပ်ပစ်လိုက်တယ်
အလင်းဖွက်ချင်တဲ့ လမင်း
အဆိပ်ပြင်းတဲ့ ရေပင်လယ်
ရင်ခွင်မှာ အိုင်ထွန်းတဲ့ အလွမ်း
ခပ်ရှုရှု အနမ်းတချို့ဟာ
ရိုးတံရှည်တဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့
ဝင်ရိုးစွန်းမဲ့ ငါတို့အချစ်တွေကို
အလင်းနှစ်တစ်ခုထဲ
ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်တယ်
အိပ်မက်ရေ
နေမုန်တိုင်းတွေစဲတဲ့နေ့
လမင်းနဲ့ ပင်လယ်ဟာ
မခန်းခြောက်နိုင်တဲ့ ညအသစ်တွေထဲမှာ
ဝိညာဉ်အတူတွဲကြတာပေါ့။ ။

ပုံစံခွက်ထဲက အစိုင်အခဲများ

သွေးထွက်သံယို ဖြစ်နေတဲ့စိတ်ပါ
ကိုယ့်အရိပ်တောင်မှ
ကိုယ်ပြန်တတ်နင်းမိတော့မလို့
လိုအပ်ချက်များစွာကို ဖျော်သောက်ထားတဲ့
နံနက်ခင်းတွေက ခါးပါတယ်။

ကြယ်ရောင်စိမ်းထားတဲ့
တဖိတ်ဖိတ်အလင်းဟာ
နှင်းရည်စက်တွေနား တွဲလွဲခဲ့နေတယ်
ဟုတ်ကဲ့ ခေါင်းကို ညိတ်ပါတယ်
ဟင့်တင်း ခေါင်းကို ခါပါတယ်
ခေါင်းညိတ် ခေါင်းခါအတွက်ပဲ
အသုံးချခဲ့ဖူးတဲ့ ဦးနှောက်ဟာ
လိုအပ်တာထက်ကို
ပျင်းရိပျင်းတွဲ လေးမပိုင်လို့။

ဘာကိုမှ မစားချင်တော့တာ
တကယ်တမ်း ပြန်လျှော်စရာလည်း မရှိ
ကိုယ်ခပ်ခပ်သောက်မိနေတဲ့
ဆန္ဒရမ္မက်ဟာ သိပ်ကိုချိုနေတော့
ကိုယ့်ရွေးချယ်မှုဟာ မဲလိပ်တစ်လိပ်ရဲ့
အမှန်ဖြစ်လေး တစ်ခုထဲမှာ။

ရှေ့ဆက်တိုးရမလား
ဒါမှမဟုတ် နောက်ပြန်ဆုတ်ရမလား
ဆုံးဖြတ်ချက် ချတယ်ဆိုတာ
ကိုယ်မသိတဲ့ ဘာသာစကားပဲ
ဟောပြောပွဲတိုင်းမှာ နားထောင်သူစာရင်းဝင်
မေးခွန်းထုတ်ဖို့ ခက်တဲ့
ကိုယ့်နှုတ်ခမ်းဟာ စေးထန်းထန်း
အဖွင့်အပိတ်ခက်နေတယ်။

ကိုယ်ရိုးသားဖို့လိုတယ်
လိုအပ်တာထက်ကိုပိုပြီး
ကိုယ်ရိုးသားဖို့ လိုနေတယ်။ ။

တွယ်ရာမဲ့ စိတ်

ငါ့အသည်းကို သတိရခြင်းကြိုးနဲ့ချည်လို့
 ငါ့အနာဂတ်တွေက
 စကြာဝဠာအပြင်ဘက်မှာ
 ငိုခြင်း၊ ရယ်ခြင်းကင်းတဲ့
 ဖြူစင်ခြင်းအသိတွေရယ်
 ငါ့လက်ထဲမှာဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့
 ခပ်နှမ်းနှမ်းယုံကြည်ခြင်းတွေရယ်
 ငါ့ကိုယ်ငါ စွန်းထင်းခဲ့တဲ့
 မသိခြင်းတရားတွေရယ်...
 လောကဓံတရားရေ...
 ဟောဒီမှာ ငါ့ဘဝပါ
 မှောက်ပစ်လိုက်၊ လှန်ပစ်လိုက်
 အဲဒီအချဉ်ပေါက်နေတဲ့
 စိတ်ကူးအရိအရွဲ့တွေကို
 ပုပ်သိုးနေတဲ့
 ငါ့အိပ်မက်တွေနဲ့ အတူတူရောပြီး
 လောကပါလတရား မရှိတဲ့အရပ်ဆီ
 လွင့်ပစ်လိုက်စမ်းပါကွာ။ ။

ငါတို့ အသွေးအသားထဲမှာ လူငယ်

လူငယ်တစ်ယောက်အဖြစ်
ငါတို့ မိုက်ရှူးရဲ အိပ်မက်တွေကို
လက်သီးဆုပ်ထဲ
ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်လို့
နောင်တမဲ့တဲ့ အနာဂတ်ထဲကို
သွေးတရဲရဲနဲ့ တိုးဝင်လာခဲ့ကြ
ရာဇဝင်ကို သတ္တိနဲ့ ဆေးခြယ်
ဖြစ်တည်မှုထဲက လက်တွေ့ဘဝကို
ဖြစ်တန်စွမ်းတွေနဲ့ စားပစ်ခဲ့ကြ

ပြုပြင်ရေး စာတမ်းထဲက
လူငယ်ဆိုတဲ့ စကားစုနဲ့
မာကြောမှုတွေကို အရောင်သွင်းခဲ့ကြ
ဘဝဆိုတာ ချို့နဲ့လား
ဦးခေါင်းကို နေမင်းဆီအပ်ပြီး
ကုပ်ပိုးထက် တက်လာတဲ့
သမိုင်းတွေထဲမှာ
မှတ်တမ်းအစစ်တွေ ရေးထိုးခဲ့ကြ

စမ်းသပ်မှုတွေများစွာထဲမှာ
'အစမ်းသတ်ခံ'တွေအဖြစ်
ဘဝတွေကို စတေးခဲ့ကြ
ရယ်တစ်ခါ ငိုတစ်လှည့်
လောကဓံရဲ့ လှည့်ကွက်တွေထဲ
ကျားဖြစ်လိုက် ကြောင်ဖြစ်လိုက်
အဆုံးစွန်ထိ မိုက်မဲခဲ့ကြ
အချစ်နဲ့ ဘဝကို ရွေးချယ်
ဝေဝီးမှုတွေထဲမှာ
အကြိမ်ကြိမ် နှလုံးသားကို စတေးပစ်ခဲ့ကြ

ငါတို့ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ
ဖြတ်လျှောက်ဖူးတဲ့ လမ်းမထက်
ထပ်ခါ ထပ်ခါ ပြန်လျှောက်နေလည်း
လမ်းမကတော့ ဒီအတိုင်းပဲ
ပြောင်းလဲသွားတာက ငါတို့
ယုံကြည်ချက်နဲ့ ရည်ရွယ်ရာဟာ
အမြဲတမ်းဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေခဲ့
အစွန့်ပစ်ခံ ပန်းရိုင်းတွေလို
ခပ်ရှုရှ နာကျင်ခြင်းတွေကို
တစ်ပွင့်ဆီ ချောချနေခဲ့ကြ

လရောင်နှင့်မူညီသော သစ်သီးများ

၇

လူငယ်ဘဝနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်မှာ
ငါတို့အတွက် ရင့်မှည့်နေတဲ့
အချိန်ကာလတွေက ဆင်ဖိုနီ တေးသွားတစ်ပုဒ်လို
နေရာတကျ
ခေတ်အဆက်ဆက်ကို ဖြတ်သန်းခဲ့ကြ

ရင်ဘတ်ထဲက ယုံကြည်မှုနဲ့
နှလုံးသားထဲက စစ်မှန်မှုတွေကို
ဘဝအစစ်ရဲ့ မှတ်ကျောက်တွေအဖြစ်
ကမ္ဘာအသစ်တွေထဲ ထွင်းထုခဲ့ကြ
အချိန်တွေ ပြောင်းတယ်
ရာသီတွေ ပြောင်းတယ်
ခေတ်တွေ ပြောင်းတယ်
စကြာဝဠာကြီးတောင်
ပြောင်းလဲသွားပါစေဦးတော့
ယုံကြည်ရာကို ထာဝရ မပြောင်းတဲ့
ငါတို့ အသွေးအသားထဲမှာ
အမြဲတမ်းလူငယ် ။ ။

မေ

ခေတ်ရဲ့ ပီဇာ

နေ့သစ်တွေရဲ့အစမှာ
လမ်းဖောက်သူကဖောက်
လမ်းပျောက်သူက ပျောက်ခဲ့ကြပေါ့
ပျက်စီးနေတဲ့ လမ်းတွေထက်က
ယိုင်လဲမှုတွေဟာ
ကျုပ်တို့ အနာဂတ်ထိကိုမှ
စိမ့်ဝင်သွားခဲ့ရ
အရိုးစွဲနေတဲ့ သစ္စာမဲ့ခြင်းတွေဟာ
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပီပြင်တဲ့ပြယုဂ်တစ်ခုပဲ
လောကကြီးက သာယာပါတယ်လေ
ဖောက်ပြန်နေတာက
အရောအနှောမကင်းတဲ့ ဖြူစင်ခြင်းတွေပဲ
လူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့
အတွေးစိတ်ကူးဟာ
လျစ်ပစ်ဆန်ချင်ဆန်နေမယ်
ဘာဖြစ်သေးလဲ
ကျုပ်တို့ရဲ့ ခေတ်ကိုပါ ပုံမသွင်းချင်ကြစမ်းပါနဲ့
ရိုးသားခြင်းနဲ့ ဖြောင့်မတ်ခြင်းဟာ
ဂုဏ်ပုဒ်တစ်ခုစီဆိုရင်
ခင်ဗျားတို့အတ္တတွေကို
မျှတခြင်းရဲ့ တစ်မှတ်တိုင်အကွာမှာ
ချထားခဲ့လိုက်ပါတော့။ ။

အားလုံးက ရေသေအိုင်ထဲမှာ

ငါတို့ အိပ်မက်ကို
 မျှော်လင့်ချက်နဲ့ မျှားတယ်
 ငါတို့ အချစ်ကို
 ပျော်ရွှင်ခြင်းနဲ့ မျှားတယ်
 ငါတို့ ပျော်ရွှင်မှုကို
 တွေ့ဆုံခြင်းနဲ့ မျှားတယ်
 ငါတို့ အနာဂတ်ကို
 လက်တွေ့ဘဝနဲ့ မျှားတယ်
 ငါတို့ အပြုတွေကို
 ခံစားချက်နဲ့ မျှားတယ်
 နင့်ကို ငါက မျှားတယ်
 နင်က ငါ့ကို မျှားတယ်
 ဘဝက အချစ်ကို မျှားတယ်
 အချစ်က ဆန္ဒတွေကို မျှားတယ်
 ငါတို့ ချစ်တယ်
 ငါတို့ ချစ်ကြမယ်
 ငါတို့ ချစ်ခဲ့ကြတယ်
 မျှားတယ်
 မျှားနေတယ်
 မျှားခံနေရတယ်
 အချစ်တွေ၊ ဘဝတွေ၊ အသိတွေ
 လိုအင်တွေ၊ တွေ့ဆုံမှုတွေ
 နင်ရယ်၊ ငါရယ်၊ သူတို့ရယ်
 ငါတို့အားလုံးရယ်။ ။

အာသဝ တောင်ကြား

တကယ်ဆိုရင်
 ငါတို့ဘဝတွေဟာ ကျဉ်းကျဉ်းလေးပဲ
 အဆုံးမသတ်နိုင်တဲ့
 ငါတို့လောဘတွေနဲ့ ကျယ်ကျယ်လာခဲ့ရ
 မနှစ်သိမ့်နိုင်တဲ့
 ငါတို့ရဲ့ သောကတွေလည်း များများလာခဲ့ကြ
 ဘဝတွေဟာ
 မြစ်ကျဉ်းဖြစ်လိုက်
 ရေစီးသန်သွားလိုက်
 သောင်တွေထွန်းသွားလိုက်
 ဘဝတွေဟာ
 ဖိုင့်တွေထဲမှာ
 ကန်တွေထဲမှာ
 မြစ်ချောင်းတွေထဲမှာ
 မြုပ်ချည် ပေါ်ချည်ဖြစ်နေလိုက်
 ကူးခတ်နေလိုက် မျောပါသွားလိုက်
 နောက်ဆုံးတော့လည်း
 ဆန္ဒတွေ များများနဲ့
 ဘဝကျဉ်းကျဉ်းလေးတွေဟာ
 ပင်လယ်ဆီ စီးဝင်သွားခဲ့ရ
 ဘဝအတိုတွေ၊ ဘဝအရှည်တွေ။ ။

ငါမဟုတ်တဲ့ ငါ

ဖောက်ခွဲပစ်မယ် စကားလုံးတွေကို
တစ်စစီဖြစ်တဲ့အထိ
အသက်ရှူသံဟာ ငါနားထဲ ခါးတယ်
ပေတစ်ရာပေါ် ငါလျှောက်ချင်တယ်
ငါ့အိတ်ကပ်ထဲ အမှားတွေကောက်ထည့်လို့
တစ်လောကလုံးအတွက် ငါပဲမှားပေးလိုက်မယ်။

လောကကြီးက မှန်ပါတယ်
မှားနေတာက ငါကိုယ်တိုင်
ငါ့အစိုးနဲ့ အိမ်ဆောက်မယ်
ငါ့အသွေးအသားကို အစိုးလုပ်ပြီး
ငါ့အသွေးနဲ့ အိမ်နံရံကို ဆေးခြယ်လိုက်မယ်။

ယူသွားပါ ငါ့အသက်ရှူခြင်းတွေ
တစ်လောကလုံးအတွက်
လေပြေလေညင်း ဖြစ်ပါစေ
တစ်လောကလုံးအတွက်
မုန်တိုင်းတွေ ဖြစ်သွားပါစေ။

ငါ့အသည်းနှလုံးကို လမ်းခင်းပေးထားလိုက်မယ်
 လို့သလိုနင်းပါ
 ပန်းတွေလွင့်လာလိမ့်မယ်
 ငါ့အပြုံးကို
 သိမ်းထားလိုက်ပါ ခေတ်ရဲ့ပြတိုက်ထဲ
 နှောင်းလူတွေ ကြည့်ကြပါစေ
 ငါပျော်ခဲ့တာ မဟုတ်ခဲ့ကြောင်း
 သိကြစမ်းပါစေ
 ငါရယ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ
 တေးသွားတစ်ပုဒ် မဟုတ်ခဲ့ကြောင်း
 အားလုံးသိကြပါစေ။

ငါရေရွတ်ခဲ့တဲ့ စကားလုံးတွေကို
 မြေမြှုပ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ
 ငါဆိုတာ တကယ်မရှိခဲ့ကြောင်း
 သိကြစမ်းပါစေ
 ငါ့ ဝိညာဉ်ကို မီးရှို့လိုက်ပါ
 လွတ်လပ်စွာ
 ငါမြှောလွင့်သွားပါရစေ။ ။

အချစ်ဖောက်ထားတဲ့ မာန

တစ်ရက်ခံ ပန်းရိုင်းတွေက
ငါ့ဥယျာဉ်ထဲမှာ ဝတ်မှုန်လာကူးကြတဲ့အခါ
ငါ့အတ္တက နည်းနည်းခါးသက်လာခဲ့တယ်
ကတိစကားတချို့အတွက် ခေါင်းတစ်ချက်အညိတ်မှာ
ယုံကြည်မှုက တိတ်တိတ်ကလေး ပဲ့ကြွေကျသွားတယ်
ဟန်ဆောင်အပြုံးတုတွေကြားမှာ
ငါဟာ အံ့မဝင်တဲ့ သိုးမည်းတစ်ကောင်ပါပဲ
အမုန်းကို အမုန်းနဲ့ ကလဲ့စားချေနေကြတဲ့ ဒီလောကထဲမှာ
ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မမုန်းခဲ့ဘူး
ဒါပေမဲ့...
ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း ထပ်မချစ်နိုင်တော့ဘူးလေ
ငါလည်း လူငယ်တစ်ယောက်ပါကွယ်
မှားတတ်ပါတယ်၊ မှီကတတ်ပါတယ်
ဆိုးသွမ်းခဲ့ဖူးပါတယ်
ငါ့လျှောက်ခဲ့တဲ့ လမ်းတွေထက်က... နားယွင်းမှုတွေ
အားလုံးဟာ

၁၄

လရောင်နှင့်မူညှိသော သစ်သီးများ

ငါ့အနာဂတ်အတွက် ဆေးတစ်ခွက် ဖြစ်စေမှာပါ
ရှေ့ဆက်ရမယ့်အနာဂတ်အတွက်
အရောင်လက်ဖို့ကတော့ ကိုယ့်တရားကိုယ် စီရင်တတ်ဖို့ပါပဲ
ငါ့အသိဉာဏ်ထဲက ငါ့အတွက် မလိုအပ်တော့တဲ့
မှားယွင်းမှုတွေအားလုံးကို အချိန်သမားတော်က ဖျောက်ဖျက်သွားမှာပါ
အခုတော့ ငါပြုံးရဲပြီ
ငါ့တွေဝေမှုတွေနဲ့အတူ ဆန္ဒအမှားတွေကိုလည်း
အတိတ်တစ်ခုဆီမှာ ထားပစ်နိုင်ခဲ့ပြီ
ငါဟာ... လူငယ်ပါကွယ်
ဟောဒီရေစီးကြောင်းထဲက အမှားအယွင်းမကင်းခဲ့တဲ့
မြစ်လက်တက်လေး တစ်စင်းရယ်ပါ။ ။

မေ

မျက်ရည် ကျုံး

မြို့ရိုးမလုံ
ဈေးသာကို
နိဂုဏ်အမည်ပေးကြစတမ်းဆို
ကျုပ်တို့မြို့ဟာ မြန်မာပြည်မှာ
တစ်ခုတည်းသော နာဂရပေါ့နော့။

ဒီမြို့မှာ
မြို့ရိုးနီနီ ရှိတယ်
ကျုံးရေကြည်ကြည် ရှိတယ်
ဗျာဒိတ်ရ တောင်မင်းသေလာကို
မြနန္ဒာ ဧရာဝတီ သိုင်းတယ်။

ဒီမြို့ကို တည်စက
ခြေလှမ်းတွေနဲ့ အကွက်ချသတဲ့
မြို့ရိုးကို အုတ်ချပ်တွေနဲ့
တည်ဆောက်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး
အသည်းနှလုံးတွေကို ထပ်ပြီးစီခဲ့တာ။
ဒီကျုံးရေဟာ
မိုးရွာလို့ ပြည့်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး

မျက်ရည်တွေနဲ့ ဖြည့်ခဲ့တာ။
 ဧရာဝတီက ပိုင်းချင်လို့ ပိုင်းတာမဟုတ်ဘူး
 နောက်တစ်ခါ
 သိက္ခာတွေ ပါတော်မူ မသွားအောင်
 စိုးရိမ်တကြီးနဲ့ ပွေ့ဖက်ထားတာ။

လှေထွက်တာနဲ့ တတ်ကျိုး
 အဖျက်ဆိုးက ဓားလွတ်နဲ့ ပိုင်းလို့
 ရှိုင်းခဲ့ရတဲ့ စာမျက်နှာများ
 လှိုင်ထိပ်ထားရဲ့ မျက်ရည်တွေစု
 ဘောလည်တစ်ခုနဲ့ မျှောလိုက်တော့
 တု လွတ် ဘုံ ပြန်ဆိုတဲ့ လင်လွန်းထီးဟာ
 ရွှေတစ်ချောင်းကနေ
 ဒဂုန်ဆီကို မျောသွားပေါ့။

ဂေါ်ဝီနီဆိပ်ကမ်းမှာ
 သင်္ဘောတွေ ဆိုက်လာပြီ
 အင်းဝခံတပ်၊ သပြေတန်းခံတပ်
 မာန်နဲ့ ဟောက်ဖို့ မပြောနဲ့
 သင်္ကြန်လိုတောင် မဖောက်လိုက်ရတဲ့
 အမြှောက်တွေ။

ဝါးလုံးခေါင်းထဲက ငွေလမင်း
 ရေစိုင်းတွင်းက ဖားသူငယ်
 စကားထည်တဲ့ ဖိဖုရား
 စမုတ်ဝမှာ ကျသွားတဲ့မျက်ရည်
 “ကျွန်ုပ်ရလေ တို့တတွေသည်
 သေသော်မှတည့် ဩော်ကောင်း၏”လို့
 မချီတင်ကဲ ကျခဲ့ရတဲ့ မျက်ရည်တွေ
 ဘယ်ဟာက ပိုပူနိုင်လေမလဲ။

မှန်တယ်ထင်တာကို ထောက်ခံတာ
 အာဇာနည် တစ်ဆယ့်ခုနစ်ဦးအတွက်
 ကျခဲ့တဲ့ မြို့လူထုရဲ့ မျက်ရည်
 မြနန်းစံကျော် ရွှေနန်းတော်ကြီးကို
 ဗုံးကျည်တွေ ခတုန်းက ကျခဲ့တဲ့မျက်ရည်
 အတုလဝေယံ ကျောင်းတော်ကြီးကို
 မီးလောင်တုန်းက ကျခဲ့တဲ့ မျက်ရည်
 ဆဌသံဃာယနာ တင်မဟဲ့လို့
 ရသေ့ရှင်စိမ့်အပ်တဲ့ ပိဋိကတ်တိုက်ကြီး
 ပြိုကျသွားတုန်းက ကျခဲ့တဲ့ မျက်ရည်
 ထမင်းတစ်လုတ်အတွက်
 စက္ကူရုပ်လုပ်ရောင်းနေရာက
 သခင်မ ထန်းတောထဲမှာ
 ပြာစိုဋ်ဋ်ညို့လို့မို့
 တမလွန်ကူးတို့ပေါ် လိုက်သွားရတဲ့
 မြို့မငြိမ်းအတွက် ကျခဲ့ရတဲ့ မျက်ရည်
 ဒီမျက်ရည် ဒီမျက်ရည်တွေ စုရုံး
 ကျွေးထဲမှာ ဘောင်ဘင်ခတ်နေလျက်။

မြို့အသည်းနှလုံးကို
 ထုတ်သွားတဲ့ မီးကစ
 ဇေယျတု သဗ္ဗမင်္ဂလံကို ဆိုတတ်တဲ့
 မြို့တွင်းသားတွေ မြို့အပြင်ဘက် ရောက်သွားခဲ့ပြီ။
 မြို့ထဲမှာ ဆိုင်းဘုတ်နီနီတွေ
 ဘူးသီးကြော်လို တုတ်ချောင်းစာတွေ
 ဗောက်အိုးသံပွဲတော်တွေ
 မီးပုံးတွေ ပလိပ်လာညတွေ
 ဒါတွေကိုပဲ တွေ့ရတော့တယ်။

မန္တလေးရဲ့ လက္ခဏာဟာ
 ရွှေခြေချင်းကနေ ပတ္တမြားနပ်ဖြစ်လာပြီ။
 ခိုတောင်မုန့်တိကနေ အိကြာကွေးဖြစ်လာပြီ။
 ပင်လောင်းလက်ဖက်ရည်ကနေ
 ဘီယာစတေရှင် ဖြစ်လာပြီ
 အငြိမ့်ပွဲကနေ ကေတီဗီ ဖြစ်လာပြီ
 သဟာယ အသင်းတွေကနေ
 နိုက်ကလပ်တွေဆီ ရောက်သွားကြပြီ
 အရက်မှာ ဆွမ်းလည်ရပ်တဲ့
 ရွှေဝါရောင် ကုသိုလ်လမ်းထက်
 မိုးချုပ်ရင် ကျုံးဘေးလမ်းမ
 ရမ္မက် ကုန်ဈေးတန်းက
 ပိုလို့ ပိုလို့ စည်ကားလာနေပြီ။

ရွှေမန္တလေးရဲ့ ပုံရိပ်ဟာ
 ယဉ်ကျေးမှုမြို့တော်ကနေ
 အတတ်ပညာ စီးပွားရေးလည်း မဟုတ်
 သွင်းကုန် ထုတ်ကုန်လည်း မတွင်ကျယ်
 ဂျင်ခြေလည်သူတို့ ရှစ်ရပ်ခွင်နှံနေတဲ့
 ငုတ်တုတ် မတ်တပ်
 လုံးလည် ချပ်ပြားကြီးကို ဖြစ်လို့
 ကဲ ကျုပ်တို့ မန္တလေးအတွက်
 ငိုကြွေးပေးဖို့
 ဘယ်သူတွေသတိရကြသလဲ
 ကျုံးပြင်ကြီးကလည်း
 ပါးစပ်ကြီးကို ဖြုလို့။ ။

66

ပေါက်စားတစ်လက်မှာ
ပေါက်ချက်က အရေးကြီးသလို

ခုတ်စားတစ်လက်မှာလည်း
ခုတ်ချက်က အရေးကြီးတယ်

အဓိကက ပစ်မှတ်ကို ထိမှီပဲ

99

D - ပြာကျွန်း(အောင်လေး)

ချစ်သူ

ပန်းပျိုးသူရဲ့ လက်တွေက
ပန်းမခွေရက်တာ မဆန်းပေမဲ့
ပန်းတွေ ဝေတာကိုတော့
ရင်နာနာနဲ့ ငေးကြည့်နေရသူပါ . . . ။

တစ်ကယ်ပါ 'ချစ်သူ' . . .
ငါဟာ နင့်အတွက်ဆို . . .
နင့်ရဲ့ ခြေတော်နုနုမှာ
သွေးခြေတောင် မဥစေချင်
နင့်ရဲ့ ခဏတာအမှုတော်ထမ်း
ဖိနပ်လေးတစ်ရံသာ ဖြစ်ခွင့်ရရင်-
နင်လေ-
ငါ့ရင်-
ကတ္တီပါခင်းလေးပေါ် ခြေတော်နင်း
သံယောဇဉ် သဲကြိုးနှစ်မျှင်လေး
မပြတ်မချင်းပေါ့ 'ချစ်သူ'
မပြတ် . . . မချင်း . . . ပေါ့ . . . ။

ဒီလိုထပ်ပြီး . . .
အနတ္တမဆန်
အတ္တမာန်တွေပါမိပြန်တယ် 'ချစ်သူ'။

နင့်ရဲ့ဆံနွယ်တွေကို သူနမ်းနှိုက်ကျီစယ်
 ဆယ်မျက်နှာရပ်နဲ့တည်
 ရှင်သန်ခြင်းရဲ့ 'လေ' တောင်
 အပျိုရည်ထိပါးသလိုထင်
 'ငါ သဝန်တို့မိသား
 စိတ်ဝယ် ကစဉ့်ကလျား . . .
 ငါရူးများနေပြီလား . . . ။
 'ချစ်သူ' ရေ . . .

အတတ်မကျွမ်းတဲ့ ချောတိုင်ပေါ်တက်
 အခါခါကျဆင်း
 နင့်ခြေရင်းရောက် သိ/မသိ
 'နင့်ကိုချစ်နေမိ' . . . ဟု
 ဟစ်တိုင်တက်ခွင့်မရှိသူ ငါ . . .
 ဝေး . . . တစ်နေရာကသာ . . . ။
 ထားရာမှာ နေမဲ့သူပါ 'ချစ်သူ'

နင်ထားခဲ့တဲ့နေရာ
 နင့်ခြေရာနဲ့တွဲ
 နင့်ပိုးသော အလွမ်းတွေနဲ့
 ရပ်တည်နေမဲ့သူကို
 လက်ဖျောက်တစ်ဖျစ်စာ
 လင်းဝင်းခွင့်ပြုပါ . . . ။
 စေရာကိုညွှန်ပါတော့ . . . 'ချစ်သူ'။

နင်စေညွှန်ဆို သွားရဲတဲ့ကောင်
 နွေကန္တာထဲ
 ခြေဗလာလည်း ပြေးရဲပါတယ် - .
 ဒါပေမဲ့ . . .

လရောင်နှင့်ပူညင်သော သစ်သီးများ

၂၃

ငါကလည်း ...

ဗလာပဲလေ ...။

ဒီလိုနဲ့ပေါ့ ...

ဒီလိုပဲပေါ့ ...

ဆိုမှတ်နှစ်ခုအတွက်

သီအိုရီ မသိခဲ့လို့

ဗလာကျည်နဲ့ပစ်မိခဲ့တဲ့ကောင်

လုံလုံလောက်လောက် ရခဲ့တာတစ်ခု

မ ... ရေ ... ရာ ... မှု ...။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ... 'မိသူ' ...

သုညဆိုတဲ့ကောင်ရဲ့ အလင်း

ကိန်းကြီးခန်းကြီး လတစ်စင်းမဖြစ်ခဲ့ရင်တောင်မှ ...

ငါ ...

လင်း

မလင်း

မလင်းတလင်း ...

နှင့်ဘဝအတွင်း ...

ကြယ်တစ်ပွင့်လောက်အဖြစ်

'လက်' ခွင့်ပြုခဲ့ပါ ... 'ချစ်သူ' ...။

D - ပြာကျွန်း(အောင်လေး)

ရင်ရှုပ်

မာနဆိုတဲ့ ဗီလိန်ဇာတ်ပို့ကောင်းလွန်းတော့
အမုန်းဆိုတဲ့ မင်းသားဇာတ်ရုပ် ပိုပေါ်လွင်ခဲ့တယ်

ဒါပေမဲ့ . . .

အချစ်ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းကတော့ နာပေးရမယ်။

D-ပြာကျွန်း (အောင်လေး)

ပျဉ်း နှစ်ဆယ့်ခြောက်လုံးနဲ့ တိုင်းပြည်

- က - ကျည်ဆံတွေဖြာဝေနေတဲ့ တိုင်းပြည်
- ခ - ခရီးနီတွေ ကောင်းစားနေတဲ့ တိုင်းပြည်
- ဂ - ဂယနက မသိတဲ့သူများ အုပ်ချုပ်နေတဲ့ တိုင်းပြည်
- င - ငြိမ်းချမ်းရေးတွေပျောက်ဆုံးနေတဲ့ တိုင်းပြည်
- စ - စစ်ပွဲတွေဖြစ်နေတဲ့ တိုင်းပြည်
- ဆ - ဆရာများသားသေနေတဲ့ တိုင်းပြည်
- ဇ - ဇရာအိုတွေ ချောင်ထိုးခံနေရတဲ့ တိုင်းပြည်
- ဈ - ဈာန်မကြွနိုင်တဲ့ ရဟန်းများ အသတ်ခံနေရတဲ့ တိုင်းပြည်
- ည - ညမထွက်ရအမိန့် အများဆုံးထုတ်ခံရတဲ့ တိုင်းပြည်
- တ - တိုင်းသူပြည်သားများ ဖွဲပြာကျနေတဲ့ တိုင်းပြည်
- ထ - ထင်ရာစိုင်း ရိုင်းခံနေရတဲ့ တိုင်းပြည်
- ဒ - ဒီမိုကရေစီ အလိပ်ခံနေရတဲ့ တိုင်းပြည်
- ဓ - ဓနရှင်ဝါဒနဲ့ အနှိမ်ခံနေရသော တိုင်းပြည်
- န - နိုင်ငံရေးသမား အပေါများဆုံး တိုင်းပြည်
- ပ - ပညာတတ်များ နေရာမရသော တိုင်းပြည်
- ဖ - ဖရိုဖရဲနဲ့ လူရိုသေမခံရတဲ့ တိုင်းပြည်
- ဗ - ဗုဒ္ဓအဆုံးအမနဲ့ လမ်းလွဲနေသော တိုင်းပြည်
- ဘ - ဘာသာတရားများလည်း မထိမဲ့မြင်ပြုခံနေရသော တိုင်းပြည်

- မ - မေတ္တာတရားများ ငတ်မွတ်နေသော တိုင်းပြည်
- ယ - ယဉ်ကျေးမှုတွေ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ တိုင်းပြည်
- ရ - ရိုးရာ အမွေအနှစ်တွေ ဖျက်ဆီးခံနေရတဲ့ တိုင်းပြည်
- လ - လူနေမှုဘဝတွေ ချွတ်ခြုံကျနေတဲ့ တိုင်းပြည်
- ဝ - ဝင်လာသမျှ လူတွေကို နေရာဖယ်ပေးနေရတဲ့ တိုင်းပြည်
- သ - သယံဇာတတွေ ရောင်းစားခံနေရတဲ့ တိုင်းပြည်
- ဟ - ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်သော်ရှိ ခေါင်းညိတ်နေကြရတဲ့ တိုင်းပြည်
- အ - အားလုံးသေမှ အေးချမ်းတော့မဲ့ တိုင်းပြည်

D-ပြာကျွန်း (အောင်လေး)

ထိုသောကြောင့်သာ ထိုထိုလေသာ

မနေ့က အလင်းက
 ဝီနေ့ထပ်ရှိမယ်လို့ ပြောရအောင် ပွဲစားမလိုပါဘူး
 တရားစီရင်ရေးလေ . . .
 တရားထက် စီရင်ရေးက အဓိက . . .

အိမ်ကမီးသီးလေးက ပိုးစုန်းကြူးဆိုတာသိပေမဲ့
 ညမီးတွေလင်းချက်က လရောင်တောင်သိပ်ငယ်
 သေမင်းတမန်ရဲ့ လမ်းအလယ်က ပိညာဉ်တွေ
 ကျွတ်လွတ်ပါစေ . . . ။

နာရီကို မကြည့်ဖြစ်တာကြာပေမဲ့
 အချိန်တော့သိနေပါတယ်။
 အနေအထားတစ်ခုရဲ့ သတ်မှတ်ချက်က
 လက်တံတွေ ပျောက်ရှုခဲ့ပေါ့ . . . ။

ငါ့ဓာတ်ပုံတွေကို ဘယ်သူတွေ ဘောင်ခတ်တာလဲ
 ငါ့ကိုယ်တိုင်တောင် မကြိုက်ခဲ့တာ
 ဝီအတိုင်း ထားပြန်တော့လည်း
 သမိုင်းမကျန်ခဲ့ပြန်ဘူး . . . ။

စွန့်ခွာခဲ့ပေမယ့်
သမိုင်းရဲ့ အရိပ်မည်းတွေကို ဆေးခြယ်ဖို့
စုတ်တံကောင်းကောင်းတောင်
လိုရမယ်ရ ဆောင်ထားသင့်တယ် . . . ။

စီးကရက်ဆိုတာ မီးညှို့လိုက်ရင်
ဖွာတဲ့သူမရှိလည်း လောင်ကျွမ်းတတ်ပေမဲ့
ဖွာသူဆွဲသလောက်တော့
ဖွာလန်ကျဲနဲ့ ကျပ်ပိတ်ခဲ့ပေါ့ . . . ။

အမေက ပြောတယ်
သား လိမ္မာသင့်ပြီတဲ့ . . .
သားက ပြန်ပြောတယ်
အမေလည်း တရားရသင့်ပြီလို့ . . . ။

မတူတာကို ညှိဖို့ဆို
ညီမျှခြင်း လိုပေ၏ . . .

ပေတံဆိုတာ ကိုင်ဖူးပေမဲ့
အထာမကျနိုင်သေးခဲ့တာ
ခုချိန်ခါပေါ့ . . . ။

သူသည် ဘီယာတစ်ခွက်သောက်နေသည်
ကျတော်သည် အရက်တစ်ခွက်သောက်နေသည်
အများသောသူသည် ရေသောက်နေကြသည်
တစ်စုသောလူသည် ဝိုင်သောက်နေကြသည် . . . ။

ဘုရားရှင်ရှေ့ ဆိုပေမဲ့လို့
ဘုရားသည် သစ္စာတရားကို ရှာဖွေခဲ့သလို

လရာဝတီနှင့်ပညာ သစ်သီးများ

၂၉

လူသားတိုင်းသည်
မေတ္တာဝါဒီ လမ်းပျောက်နေ၏ . . . ။

မီးတောက်မြင်တိုင်း မငြိမ်းချမ်းဘူးဆိုရင်
စွန့်ဦးတီထွင်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာဦးရဲ့မီးကို
အသားနဲ့ အသီးအရွက်တွေ ကင်/ကြော်/ချက် စားလိုက်ကြတာက
မှိုးမယ်ဖွဲ့စရာ မလိုလောက်အောင်ပေါ့ . . . ။

အနောက်တောင် မုတ်သုန်လေတွင်
သိုးဆောင်း စကားပုံမပါဝင်ခဲ့သလို
လက်ဝဲသုန္ဒရီအမတ်သည်
မဲဇာသာ သိခဲ့ပေမည် . . . ။

ဧရာဝတီသည်
ဧရာဝတီမမည်ရအောင်
အပျိုရည်ပျက်ခဲ့ရတဲ့ နှစ်ကာလရှည်
ဘယ်ပုဒ်မနဲ့မှ ပြဋ္ဌာန်းခွင့် မရှိခဲ့ပေ . . . ။

အကျွန်ုပ်တို့၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသည်
မြွေဆိုးရှစ်ကောင်၏ လက်ထဲတွင်ရှိနေပေမဲ့
မြွေအလွှာယ် ဆရာများသည်
မြွေကိုက်ခံရတတ်၏ . . . ။

သူတို့သည် ပုလွေမှုတ်နေကြ၏။
သူတို့သည် နှဲဆန်ဆန် အီခဲ့ကြ၏။
တစ်ခါတစ်ရံ ထိုသူတို့သည်
လင်းကွင်းပါ တီးတတ်သေး၏ . . . ။

ငါးမျှားတတ်တာတူပေမဲ့
ငါးစားတတ်တာမတူတဲ့အခါ

အရိုးဆိုတာ ပေါင်းစားတတ်မှ နူးမှန်းသိ
မပေါင်းတတ်လျှင် အာထောက်၏ . . .

ကြာကြာတော့ဝါးနေခဲ့တာ
ခါးမှန်းတော့သိ
ချဉ်တူးတူး မူးတဲ့သူတွေကြောင့်
ဘဝင်ရှုံးတွေအတွက် နေရာ . . . ။

ကြေစောင်ဝါးခဲ့တဲ့ သွားတွေက တာဝန်ကျေပေမဲ့
မကြေခဲ့တဲ့ အစာအတွက်
အစာအိမ်ကတော့
အစာမကြေရုံပဲ ရှိတာပေါ့ . . . ။

သူသည်
ခေါင်းကိုက်နေ၏။
သူသည်
နှာစေးနေ၏။
သူသည်
ဗိုက်အောင့်နေ၏။

အကျွန်ုပ်တို့သည်
အစာအိမ်၏ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့်
သမိုင်းပျောက်နေကြ၏ . . . ။

D-ပြာကျွန်း (အောင်လေး)

ကိုယ်တစ်ခြမ်းနှင့် ပန်းသီးစားကြသူများ

အဆိပ်တွေပြည့်နေတဲ့လမ်း
ငါစတင်လျှောက်လှမ်းခဲ့တာ
ဆယ်စုနှစ်သုံးခုကျော်
အမိုးပေါက်မှလမင်း
လင်းလင်းထင်းထင်းမဟုတ်တောင်
မြင်နေရုံနဲ့ ကျေနပ်မိတဲ့ဘဝနဲ့
အတိတ်ခါးတွေက
ငါ့ကို လွှမ်းဖျားဖျားစေခဲ့တယ် . . . ။

ဆူးခက်တို့ စုပုံ
ငါ့ရင်အုံဟာ
ကန္တာရထဲကနေလို
ပူလောင်မှုတွေနဲ့စတင်
လောကရဲ့ တံခါးတစ်ချပ်
ငါ့ဆွေဖွင့်ဝင်ခဲ့ . . . ။

မိုးစက်တစ်ပေါက်
ဖျပ်ခနဲလွင့်လာ
ငါ့ရင်ညွန့်ကြား
အေးစက်သွားခဲ့တာ

သုံးရာသီဆုံးတဲ့
လေးပတ်လည်လောက်သာ . . . ။

စက်ဝန်းတွေအလီလီဖြတ်
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ဘာမှန်းမသိ
နှင်းငွေ့တွေကြား
ဝေဝဝါးဝါးနဲ့ ကျော်ဖြတ်
ငါ့ အနာဂတ်တွေဟာ
နေထွက်မှလမ်းမြင်ရတဲ့ဘဝတွေပေါ့ . . . ။

ဆုံနိုင်ခဲ့ပါတိ
ဆုံနိုင်လှပါတိ
ကွဲကွာနေတဲ့ ကိုယ်နှစ်ခြမ်း
သူတို့ပြောတဲ့
ကမ္ဘာဦးကတည်းက ဆိုလား . . . ။

တောင်းပန်ပါတယ် ပြဟွာကြီး
နောက်တစ်ခါ ကမ္ဘာစရင်
ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်နှစ်ခြမ်း
မခွဲစမ်းပါနဲ့ဗျာ . . . ။

ခင်ဗျားခွဲလိုက်တဲ့ ကိုယ်
အပိုအလိုတွေများလို့
ပဲ့တဲ့သူကပဲ့
ရွဲ့တဲ့သူက ရွဲ့နဲ့
ရှာရခက်တယ်ဗျ . . . ။

တောင်းပန်တယ် အာဒ်
နောက်တစ်ခါ ကမ္ဘာစရင်
နံရိုးလည်း မထုတ်ပါနဲ့

လရောင်နှင့်ပူညီသော သစ်သီးများ

၃၃

ပန်းသီးလဲမစားမိစေနဲ့ဗျာ . . . ။

ခင်ဗျားထုတ်လိုက်တဲ့နံရိုး
ခုတော့ နှလုံးသားတွေဆူး
ခင်ဗျားစားလိုက်တဲ့ပန်းသီး
ခုတော့အဆိပ်မီးတွေဖြစ်ခဲ့တာ
ဒဏ္ဍာရီထဲက အာဒံ
ခင်ဗျားဟာ တရားခံပေါ့ . . . ။

ကိုယ်ချင်းစာပေးပါ ၈၀
ခင်ဗျားကို ဖန်ဆင်းဖို့
ထုတ်ခဲ့တဲ့နံရိုး
နှလုံးသားတွေထိုးဖို့ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး . . . ။

နောက်ဆုံးတော့ . . .
စခဲ့တဲ့သူတို့
အပြစ်ဖို့လို့လည်း မထူး
ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်တစ်ခြမ်း
ကိုယ့်ရဲ့ နံရိုး
ဘယ်လိုမျိုး ဆိုတာတော့
ပန်းသီးစားပြီး
စောင့်နေမိပေါ့ . . . ။ ။

D-ပြာကျွန်း (အောင်လေး)

အလံဖြူပေါ်သို့ ဒဏ်ရာသွေးနဲ့ရေးတဲ့ကဗျာ

မိသူရေ . . .

ငါ့ချစ်ခြင်းသေကို ပြန်အသက်သွင်းခဲ့မိပြီ . . . ။

တစ်ရံတစ်ခါကမဟုတ်တော့လည်း . . .

တစ်ခါတစ်ရံမက သတိရမိတာအပြစ်လား။

အချစ်ဦးတော့မဟုတ်ပေမဲ့ အချစ်ရှူးခဲ့တဲ့ငါ

ခေါင်းလောင်းထိုးသံမမီ

ကျောင်းနောက်ကျခဲ့သူဆိုတော့

ငါ့ကို . . .

ကျောင်းပျက်ခွင့်ပြုလိုက်တာလား မိသူ . . . ။

သင်ခန်းစာတွေနောက်ကျလို့

ပုစ္ဆာရဲ့ အဖြေ မထုတ်နိုင်တဲ့ငါ

ပုံသေနည်းမမှလို့မှ မဟုတ်တာ

ငါ့နောက်ကျလို့ . . . မသင်ခဲ့ရတာပါ မိသူ . . . ။

လွယ်မယောင်နဲ့ခက်

တိမ်မယောင်နဲ့နက်ပေမဲ့

ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို ဘယ်လိုတွက်တွက်

အဖြေကတစ်ခုတည်းပါ

နင့်ကို ငါ ချစ်တယ် မိသူ . . . ။

ခုတော့ . . .

အလွှာခြားတတ်တဲ့ ဓားတစ်ချောင်းရဲ့ ထက်မြူမှာ
ငါ့ နှလုံးသားလည်း
ခပ်ပါးပါးလေး အမွှမ်းခံထိခဲ့ပေါ့။

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မိသူ . . .

နင့်ဆီကို . . .

အနက်ရှိုင်းဆုံးနဲ့ တိုးဝင်လာတဲ့ ငါ့နှလုံးသားကို
တဆုံးမထိုးဘဲ မွမ်းရုံလေး မွမ်းလိုက်လို့ပါ။

ဒါပေမဲ့ . . .

ကြီးတယ် သေးတယ် နက်တယ် တိမ်တယ်
ဘယ်လို ခွဲခွဲ
တစ်ခုတည်းသော ဝေါဟာရကတော့
ဒဏ်ရာ . . . တဲ့ . . . ။

အနာသိရင် ဆေးရှိတယ်လို့ဆိုရင် . . .

ငါ့နှလုံးသားရဲ့

ဒဏ်ချက်အနာ ကုမဲ့ဆေးကတော့

နင်ဖြစ်နေတာ သိပါရဲ့လား မိသူ . . . ။

ထားလိုက်ပါတော့

ဒီတိုက်ပွဲမှာ ငါ့ကျွန်းတာ မဟုတ်သလို

မတိုက်ခင်လည်း မြားကုန်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး . . . ။

အလံဖြူကိုပြ လက်နက်တွေချပြီး

အနွှေးပေးခဲ့မိတာ

မင်းနှလုံးသားလေး နာကျင်သွားမှာ စိုးလို့ပါ မိသူ . . . ။

ခုတော့လေ . . .

နှလုံးသား ဒဏ်ရာနဲ့
အရှုံးသမားလေးငါ
အလံဖြူပေါ်မှာ
ဒီကဗျာလေးကို
နှလုံးသား ဒဏ်ရာရဲ့ သွေးတွေနဲ့
ရေးဖွဲ့မိတယ် . . . မိသူ . . .
ရေးဖွဲ့လိုက်ပါတယ် . . . ။

မင်းငိုစရာမလိုပါဘူး . . .
မင်းမျက်ဝန်းက ကြွေဆင်းလာမယ့် ပုလဲဥလေးတွေအစား
အပြုံးဝင့် လဲ့လဲ့လေးတစ်ချက်သာ မြင်လိုက်ရရင်
ငါ . . . ရင်ကွဲရကျိုးနပ်ခဲ့ပါပြီ . . . ။

ထို့ကြောင့် . .

မိသူရေ . . .
ခုချိန်ကစပြီး
စံပယ်တစ်ပွင့် ကြယ်တစ်ပွင့်လို
ဖြူစင်လင်းလက်စွာ
ပြုံးထားလိုက်စမ်းပါ . . . ။

D-ပြာကျွန်း(အောင်လေး)

၁၄. ၁၀. ၂၀၁၃

မင်းခယောက်ျား ကမ်းနားသစ်ပင် မြန်မာပြည်တွင်
မိမိကိုယ်နှင့် မိမိ ပြန်စကားပြောမိခြင်း

မင်းမှာ ပိုက်ဆံရှိလား
မရှိဘူး

မင်းမှာ အရည်အချင်းရှိလား
ရှိပါတယ်

မင်းအခုဘာလုပ်နေလဲ
ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းပါ

ဘယ်လိုကုမ္ပဏီလဲ
ပြည်တွင်းက ကုမ္ပဏီပါ

HHR ရှိလား
Admin တောင် နပ်မမှန်ပါဘူး

မင်းစွန့်လွှတ်ရဲလား
ရဲပါတယ်ဗျ

အဲ့ဒါဆို သူဌေးမှားရင် ဆဲရဲလား
မဆဲရဲဘူး

အောက်ခြေဝန်ထမ်းတွေရောကြည့်လား
ကြည့်လို့ ဒီနေရာတည်နေတာ

အထက်အရာရှိကိုရော လှန်ရဲလား
သူ့လှန်ရင် ကျတော်တို့ပါ လန်မဲ့အကွက်ဗျ

အဲ့ဒါဆို ဒီနေရာမှာ မင်းဆက်နေတော့
ဟုတ်ကဲ့ နေနေလို့ နေနေရတာပေါ့

အပြင်ထွက်ဖို့ရော မစဉ်းစားဘူးလား
ဟုတ် . . ခေတ်သစ်ရဲ့ ကျွန်ထဲ လျှောက်မရဲသေးလို့ပါ

မင်းသောက်သုံးမကျတာပေါ့
ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့က အသုံးချခံခဲ့ရတာပါ

မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲကွ
အမှန်တရားရဲ့ နှစ် နှစ်ဆယ့်ငါး ကိုပါ

လုပ်စားတတ်အောင်သင်လေကွာ
လုပ်မစားတတ်အောင် သတ်ခံခဲ့ရတာပါ

အေး . . အဲ့ဒါဆို မင်းသေသင့်ပြီ
ဟုတ်ကဲ့ . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် (ဦး) ကျော်သူရှိရင်
ဘယ်အစိုးရ ဘယ်ပါတီတက်တက်
ခန္ဓာလောင်ကျွမ်းစရာ ရှိနေတယ် . . . ။

D-ပြာကျန်း(အောင်သေး)

တား

ပေါက်ဓားတစ်လက်မှာ
ပေါက်ချက်က အရေးကြီးသလို

ခုတ်ဓားတစ်လက်မှာလည်း
ခုတ်ချက်က အရေးကြီးတယ်

အဓိကက ပစ်မှတ်ကို ထိဖို့ပဲ

ဆောင်ဓားတစ်လက်ကျတော့
အဆောင်သာထားလိုက်ရင်းနဲ့
ဓားဆိုတဲ့ အရည်အသွေး
နိမ့်ပါးသွားလိုက်တာ . . .

ဓားမသွေးတတ်သူလက်ထဲတော့
သံချေး(ဂျိုး) တက်ရုံပေါ့ . . . ။

D-ပြာကျွန်း(အောင်လေး)

ဒီလို ... ဒီမို ... ဟိုလိုလိုပါ

ယုံကြည်မှုတွေ အသိမ်းခံရတာ
ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခုခွဲ . .
ဘွား . . . ခနဲ ခုမှ ပြန်ထုတ်ပေးတော့
ပို့နဲ့ဂိုး(ချေး)တောင် တက်နေကြပေါ့ . . . ။

သုတ်လိုက်ကြ
တင်လိုက်ကြတဲ့ အရောင်တွေ
လှန်းတော့ နည်းနည်းဖြစ်နေပြီပေါ့ . . . ။

ဘာဖြစ်ဖြစ် . . . ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ
ငါတို့နဲ့များ နေသားကျနေပြီလား
ဒါဆို . . .
မသေသေးတာကိုဘဲ ကျေဇူးတင်နေရမဲ့ပုံ . . . ။

သမိုင်းဟာ နည်းနည်းရှင်းသွားပါတယ်
ကားဂိတ်လေး နေရာပြောင်း
City Mart လေး ဖွင့်လိုက်လို့ပေါ့
အဟင်း . . .
အဲ့ဒါ . . . သမိုင်းရဲ့ လမ်းဆုံလေး . . . ။

ဒါဟာ ကျုပ်တို့ဆရာ အဆက်အဆက်
ခေတ်အဆက်ဆက်က ခက်ခက်ခဲခဲဖော်စပ်ထားတဲ့
ကာယသိဒ္ဓိဆေးကြီးပေါ့ . . .
ဘာဖြစ်ရင် ဘာဖြစ်မှာနော်
ညာဖြစ်ရင် ညာဖြစ်တော့မှာ . . .

ကိုင်း

ကံစပ်တဲ့သူ အရင်ရမှာ . . .
လိပ်ပြာတွေ သန့်ထား
တုတ်ပြီးတယ်
ဓားပြီးတယ်
ခုနောက်ဆုံးပေါ်
ဗုံးပါပြီးတယ် . . .

ဪ . . .
မယုံကြည်ရင်တော့
ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ကိုယ့်ကံပေါ့ . . . ။

ဖြောင်း
လက်ဝါးခြင်းတွေ ရိုက်သံထွက်လာ
စည်းလွတ်ဝါးလွတ်တော့ မဟုတ်ဘူး
သံစဉ်ကျတယ်
အထာကျတယ်
ဆရာကျတယ်
သမ္ဘာက စကားပြောတယ်ဆိုတာ . . . ယုံ။

ခေတ်ကို ဘာပြောမှာလဲ
မိုက်ကယ်ဂျပ်ဆင် ကနေတာလေ

သို့ခေတ် သို့အခါကတော့
ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ အကပေါ့
အဲဒါက အသက်ဝင်လို့
တစ်ခေတ်ပြန် စန်းထချင်နေတာလော...။

ချိုးဖြူငှက်တွေ အရောင်ပြောင်းခံနေရတာ
ခင်ဗျားတို့ တွေ့ဖူးလား
အဟင်း...
နိုင်ငံတကာကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး ပြလိုက်
ဂျိုးဖြူငှက် မည်းနေတာနဲ့တင်
ဖိနိုင်ငံက...
ကမ္ဘာကျော် ဂင်းနစ်စံချိန်တင်သင့်နေပြီ...။

အရေခွံလဲပြီး အရောင်တွေတက်လာပေမဲ့
ရေအဆင့်က မကျော်ခဲ့ရင်
အရေလဲတဲ့သူချင်း အတူတူတောင်မှ...
မြွေဖြစ်ရတာ တန်ဖိုးကျလိုက်တာ...။

ဝမ်းချုပ်နေတဲ့ ကျုပ်တို့ကို
ပျားရည်နဲ့ ချကြည့်တယ်...
ဟဲဟဲ...
မရမှန်းသိတော့...
ဝမ်းချူတော့တာပေါ့...။

ပိုင်းဝအောင်တိုက်ပေးလို့
အထက်ရောက်နေ
အောက်ကကောင်တွေ
ပိုင်းမွန်လို့ မျက်ရည်ကျနေတာ
ဆန်းလို့လား...
ပိုင်းတိုက်ရမဲ့ တာဝန်လေ...။

လရောင်နှင့်ယှဉ်သော သစ်သီးများ

၄၃

ခေတ်သီလား . . .

ဟင့်အင်း

စနစ်သီလား . . .

ဟင့်အင်း

ခင်ဗျားတို့ သိတာ ဘာရှိလဲ

ဟင့်အင်း . . .

သူတို့ ပဲ

မျက်စိပိတ်ထားခိုင်း

နားပိတ်ထားခိုင်း

ပါးစပ်ပိတ်ထားခဲ့ခိုင်းပြီး . . .

ဒီကတော့ . . .

အပျက်ပျက်နဲ့ထွက်မဲ့သွေးရှိနေလို့

နှာခေါင်းတစ်ခုသာ မပိတ်ရဲသေးတာ

အသက်ရှူနေရတာနဲ့တင် ကျေနပ်နေတဲ့ ဘဝကို

နားလည်မှု မရှိကြပါလားနော် . . . ။

ဒါရှူတင်ရှိက်ကွင်း မဟုတ်ဘူး

ရှူတည်တည် လာမလုပ်နဲ့

ခလုတ်တစ်ချက်ဖြုတ်လိုက်ရင်

ဘာဖြစ်သွားမလဲ နားလည် . . .

လောလောဆယ်တော့ . . .

ဖာဖြစ်တဲ့သူတွေတောင်

နေရာစုံ မလိုက်ရဲတဲ့ ခေတ် . . . ။

ပန်းထိမ်သမားတစ်စုသာ

ရွှေရည်စိမ်ကို နားလည်တတ်တာ

ဖယောင်းရှိတိုင်းတော့

ရွှေကိုသက်သေ တည်လို့ရရင်
ကျုပ်တို့ဖယောင်းက
အယ်ဒီဆင်ရဲ့ အန်တုဖက်
ဖယောင်းတိုင်လေးတွေပါ . . . ။

ထမင်းလျှော့စားရတာ
၁၉၈၈ ကတည်းကပါ
ဖယောင်းတိုင် ထွန်းခဲ့ရတာလည်း
၁၉၈၈ ကတည်းကပါ
ပွဲအစ ကုလားဖန်ထိုးလိုက်တာ တစ်ခါတည်းပါ
အကြိမ်ကြိမ်ကျဆုံး အစားခံရတာ
အော်တိုတွေ များသွားလို့ပါ . . . ။

ငါးဆ . . .
မအော်နဲ့
မင်းဖဲလိမ်တာ . .
ငြိ . . . တော့ . . . ။

အော်တို . . .
ဟင်းဟင်း
ပါဝါနဲ့ စားတယ် . .
ထိတော့ . . .

ကုန်ပြီလား . . .
ဖိတ်ခေါ်တယ် အာစီရန် . .
ဟဲဟဲ
ဖဲလိမ်မှန်းသိနေတော့
အဟင်း အဟင်း . . .
ထိုးကျွေးလိုက်တယ် . .
အာတွေ စိတော့ . . .

လရောင်နှင့်မှည့်သော သစ်သီးများ

၈၅

သနားကြပါ
သနားကြပါ
သားတို့သမီးတို့
နေစရာမရှိ
စားစရာ မရှိလို့ပါ . . . ။

သနားကြပါ
သနားကြပါ
အမေကြီးက
နေစရာမရှိ
စားစရာ မရှိလို့ပါ . . . ။

ဪ . .
ဘ ဝ တဲ့လား . . . ။

မြေလွတ်မြေရိုင်းလား
နယ်မြေ လုံခြုံရေးကြောင့်
အနီရောင်နဲ့ ၁၄၄ ထုတ်ထားတယ်လေ
နိုင်ငံအတွက်ပေါ့ . . .
ကျွေးကျော်ခဲ့ရင် သဘောပေါက်
လက်ညှိုးလေးကွေးဖို့က
ဘယ်နှစ်နှစ်ဆိုလား . . .
အဲဒါထက် သာတယ် . . . ။

စားစရာလား
ပေါမှပေါ
ပုလွန်ထုပ် မတွေးနဲ့ဦး
မျှစ်တောင် မစားသာ
ဝါးအဖြစ်ပြောင်းလို့
Bamboo ပြန်အထည့်ခံရတဲ့ခေတ် . . . ။

သယံဇာတလား

ထိန်းထားရတာပေါ့

နားမလည် ပါးမလည်ကောင်တွေကြား

ပေါက်ဖော်တွေက အားကိုးစရာပေါ့ . . . ။

မြစ်ကြီးလား

ရှုပ်တယ် . . .

ငါတို့မှ မလုပ်တတ်တာ . . . ။

တောင်ကြီးလား

မြို့ကွာ . . .

သူတို့က တတ်နေတာကိုး . . . ။

ဘယ်ဘဏ်လဲ . . .

ဖွင့်လိုက်စမ်းပါ

ငါတို့က နိုင်ငံတကာလောက်သာ

စိတ်ဝင်စားတာဟ . . . ။

အဟက် အဟက် . . .

ဘယ်သူတွေ သေကြပြီလဲ

အစီရင်ခံစာ မဖတ်ချင်ဘူး ။

ဘယ်သူတွေဘာပြောကြမှာလဲ

ငတေလိုသာ ပြောလိုက်စမ်းပါ

အစားသာတယ်ဗျ . . . ။

လရောင်နှင့်မှည့်သော သစ်သီးများ

၄၇

ဟင်းဟင်းဟင်း

ဘယ်သူမှိုက်ခဲ့လဲကွ

ဟင် . . .

သားမပါဘူးဗျ . . .

သားသော့လေးလည်း

မှိုတက် ကိုး(ခွေး)ကပ်ခံနေရလို့ပါဗျာ . . . ။

D-ပြာကျွန်း(အောင်လေး)

၁၄. ၁၀. ၂၀၁၃

ရှိပြီးသားတွေ ပွင့်နေပါရစေ

လေလာရာနှာခေါင်းလေးပေးထားတာတောင်
အသက်ရှူတွေ ကျပ်ကျပ်လာမိတယ်။

ဟင်းတွေလည်း ပြန်ပြန်နွေးစားနေရလို့
သိုးနဲ့လေး မသင်းတသင်းလေးနဲ့
ဝမ်းဝရံသာသာဖြစ်နေပြီ။

လက်မှတ်ပေးမယ်ဆိုလို့
လူတန်းရှည်ကြီးထဲ ဝင်တန်းစီနေလိုက်တာ
အနားရောက်မှ ကုန်ပါပြီလို့အခါခါကြုံလည်း
အမှတ်မရှိနိုင်ကြသေးဘူး . . . ။

ခင်ဗျားတို့၊
လုလို့ရွေးတာလား
ရွေးလို့ လုတာလားတော့ မသိဘူး
တိုက်မှ ရမယ်ဆိုပေမဲ့
ခိုက်နေရတဲ့ ပြည်သူတွေအတွက်
တိုက်နဲ့ ကားနဲ့ မလိုသေးဘူး
ဒွါရကိုးပေါက် မပိတ်ရင် ကျေနပ်တယ် ။

D-ပြာတွန်း(ဘောင်လေး)

66

ကမ္ဘာမြေကြီး အပေါ်မှာ
ကျွန်ုပ်တို့ ရပ်နေတယ် ...။

သဘာဝကြီးကို
ကျွန်ုပ်တို့ မှီခိုနေတယ် ...။

အစိုင်အခဲတွေကို
ကျွန်ုပ်ဟာ ...
ကဗျာတွေအဖြစ်
အရည်ပျော်ပစ်ခဲ့တယ် ...။

99

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလက်)

ခေါင်းစဉ် မရှိ

လောကဓံဟာ

လေတိုက်နှုန်း ပြင်းထန်လာတယ်

စဉ်ဆက်မပြတ် သူ့ရှင်သန်မှုက

လူသားတွေ အတွက်တဲ့ . . . ။

သူ့ခြေချပစ်လိုက်တာ

ဘဝတွေဟာ ဓမ္မတာအတိုင်းပဲ။

ဓမ္မတွေကိုလည်း ပေးတယ်

အဓမ္မတွေလည်း ကျွေးမွေးတယ်။

ဝိဇ္ဇာတွေကို တွေးစေခဲ့သလို

အဝိဇ္ဇာတွေလည်း မေးခဲ့တယ်လေ။

လောဘနဲ့ အလောဘ

ဒေါသနဲ့ အဒေါသ
မောဟနဲ့ အမောဟ
တဲ့ . . .
သူပေးခဲ့တာ။
အမှားနဲ့အမှန်က
သိနိုင်စွမ်း အားနည်းခဲ့တော့
ကျွန်တော် . . .
ပညာတွေ ကန်းတယ်
ဉာဏ်တွေ ကွယ်တယ်။

တစ်ခုပဲ သိလိုက်တာ
သမိုင်းကို လျှောက်ဖို့
ကိုယ့်ရိုးကိုယ် ပြန်မသွင်းမိအောင်
ခြေထောက်ကို ပြန်ငုံကြည့်ခဲ့။

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလက်)

တကယ် ဘဝ

ကိုယ့် အသိုက်နဲ့ကိုယ်
မိုက်ဖို့မကြိုးစားတော့ဘူး . . . ။

ဓာတုဗေဒများတဲ့ ခေတ်မှာ
ခွဲတုန်နေတဲ့ အဘိုးနဲ့အဘွားအတွက်
မတ်တပ်လေး ပေးရပ်စေတယ် . . . ။

အတ္ထုတ္တေ များနေတဲ့ ဘဝ
လေးဘက်သွားနေတဲ့ ကလေးငယ်ကို
မတ်တပ်လေး ပေးရပ်စေတယ် . . . ။

ရှေ့ဆက်ရမယ့် ခရီးအတွက်
လူတစ်ယောက်ရဲ့ မာန်ကိုတင်းတော့မယ်
လူတစ်ယောက် ဖြစ်ရန်အတွက်ပေါ့ . . . ။

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလက်)

အာဟာရ

ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေတဲ့ ခေတ်မှာ
ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိတွေက နင်းပြားဖြစ်တယ်။

သူရဲကောင်းတွေချည်း သတ်ပစ်ဖို့
သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်တွေ အစွယ်ပိုရှည်ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်က
သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့တယ်
စာမျက်နှာတွေ မစုံမလင်ဖြစ်နေတဲ့
ပိုင်ယာရီ အလွတ်တွေ ဖတ်ရင်းပဲ
ရင်ခုန်သံတွေဟာ အမဲလိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရပေါ့။

အလင်းရောင်တွေဟာ
သူတို့အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာပဲ
တစ်ခိုက်ခိုက် ကွယ်ပျောက်သွားကြပြီး
ကျွန်တော့် အသက်က
မြူပိတ်ဖုံးနေတဲ့ စနစ်မှာ စတယ်။

အပြုံးတွေဟာ အခမ္မ ဖိနှိပ်ခံရပေါ့
နေရောင်ခြည်တွေ မလင်းတဲ့ခေတ်မှာ
ရှင်သန်မှုက ပြီးမြောက်တယ်။

ကုန်ဆုံးခြင်း

ကမ္ဘာမြေကြီး အပေါ်မှာ
ကျွန်ုပ်တို့ ရပ်နေတယ် . . . ။

သဘာဝကြီးကို
ကျွန်ုပ်တို့ မှီခိုနေတယ် . . . ။

အစိုင်အခဲတွေကို
ကျွန်ုပ်တို့ . . .
ကဗျာတွေအဖြစ်
အရည်ဖျော်ပစ်ခဲ့တယ် . . . ။

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလက်)

မေးခွန်း

ရာသီအလိုက်တဲ့
ပန်းတွေဟာ
ပွင့်လိုက်/ကြွေလိုက်

သန်းခေါင်ယံ ပျောက်သွားလို့
ရှာဖွေနေတဲ့အခါ
ကြယ်တွေကြားမှာ ကျွန်တော်ပါသွားတယ်

သို့ဖြင့် . . .

နှစ်သက်မှုတွေကို စားသုံး
စွဲလန်းမှုတွေကို ချက်ပြုတ်
မြတ်နိုးမှုတွေဟာ
ရှင်သန်နေခဲ့တယ်။

မိတ်ဆွေ . . .

သင် ဘာတွေစားသုံးပစ်လိုက်တာလဲ။

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလင်း)

ရော့တီ

ရှင်သန်မှုက စခဲ့ပြီ
ရော့တီ ...

ရော့တီကို ဘယ်ကစ
မြစ်ဆုံက စ ...

မြစ်ဆုံကို ဘယ်ကစ
မေခနဲ့မလိခက စ ...

'အနောက်ဘက်ကစ မလိခ
အရှေ့ဘက်ကစ မေခ'

မြစ်နှစ်သွယ်ကို ဘယ်ကစ
မြန်မာပြည်မြောက်ဖျားကစ ...

မြောက်ဖျားကို ဘယ်ကစ
တိဘက်/မြန်မာနယ်စပ်က စ ...

သူတို့ကို ဘယ်ကစ
လင်ဂီလာ (LANGUELA) ရေခဲတောင်တွေက စ ...

အစတွေနဲ့ စခဲ့တာ ရော့တီ
အဆုံးမရှိ
ရှင်သန်မှုတို့ဖြင့် စီးဆင်းပါစေ။

လက်စ

ရေးထားတဲ့ ကဗျာက လက်စ
 တွေးထားတဲ့ အတွေးက လက်စ
 ရှာထားတဲ့ ကာရန်က လက်စ
 မျှော်လင့်ခြင်းတွေက လက်စ
 ခရီးတွေလည်း သွား လက်စ
 လမ်းတွေလည်း လျှောက် လက်စ
 နေထိုင်မှုက လက်စ
 မွေးဖွားမှုက လက်စ
 ရှင်သန်မှုက လက်စ
 ကြယ်တွေဟာ ကြွေ လက်စ
 နေခြည်တွေက လင်း လက်စ
 အမှောင်တွေက လာ လက်စ
 ကော်ဖီတွေက ခါး လက်စ
 ပန်းကလေးတွေက ပွင့် လက်စ
 သံယောဇဉ်တွေက ဖြစ် လက်စ
 အချစ်နဲ့အမုန်းတွေက ရှိ လက်စ
 ဖတ်နေတဲ့ စာအုပ်က ဖတ် လက်စ
 ကျွန်တော်လည်း ရေး လက်စ
 ခင်ဗျားလည်း ဖတ် လက်စ
 လက်စ . . . လက်စ . . လက်စ . . . ။

လင်းထက်(ပန်းပွင့်လက်)

အိမ်မက်ထဲက လမ်းဟောင်းလေး

နှင်းရည်စက်တွေဖြန့်ထားတဲ့ညက ချယ်ရီပန်းပွင့်တာကို မြင်ခဲ့ချင်မိတယ်။
 မှတ်မိနေပါ့မလားလေ . . . နင်ကြိုက်တဲ့ ခရေပန်းတွေက
 လမ်းမထက်ပြန်လွင့်နေတာ။ နင်ပျော်ဖို့အတွက်
 နွေဦးမိုးရည် ကျခဲ့တဲ့ ပိတောက်တစ်ခက်ပါ။ အဲ့ဒီနေ့ညက
 အိမ်မက်ဆိုးမက်တယ်။ နင်လျှောက်တဲ့ လမ်းကျဉ်းကျဉ်းလေးမှာ
 ကိုင်းပင်လေးတွေ မျက်ရည်ဝဲသွားမိတယ်။ ထိကရုန်းမြက်တစ်ပင်လို
 ငါ အိပ်စက်သွားမိတာပေါ့လေ။ မင်းအလှကြောင့်လည်းပါတယ်။
 ငါ့ ပီဇာဝါသနာ အားနည်းချက်လည်းဖြစ်တယ်။
 လွတ်လပ်နေတဲ့ကောင်းကင်ကို စီးကရက်အငွေ့တွေ ငါထုတ်လုပ်နေတုန်းပါပဲ။
 သဘာဝအလှအတွက် ငါအကြင်နာတရားတွေကို
 နတ်ဆိုးတစ်ကောင်ထံပေါင်နှံထားမိတယ်။ ဒီလမ်းလေးက
 သုခုမလည်းဖြစ်တယ်။ အနုပညာသည်လည်းဖြစ်တယ်။
 ဖက်ခွက်စားဘဝကိုနားလည်တဲ့တစ်နေ့ ရင်ဘတ်ထဲက ထိကရုန်းတွေ
 နိုးထလာလိမ့်မယ်။ လမ်းဟောင်းလေးနဲ့ဘေးက ကိုင်းပင်တွေ
 ဒိုတွဲတဲ့ မျက်ရည်တွေခမ်းခြောက်သွားမယ်။ ချယ်ရီပန်းတွေ ပွင့်တဲ့အရပ်က
 တောင်အာဖရိက ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ခရေပန်းတွေအတွက်
 ဓါတုဗေဒ ရနံ့တွေ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ဝင်ရိုးစွန်းရှိတဲ့အရပ်ဒေသမှာ
 နင်ကြိုက်တဲ့ ပိတောက်ပန်းတွေ ပွင့်လိမ့်မယ်။
 နယူးတန်ရဲ့ ပန်းသီးတစ်လုံးအတွက် ငါ့ ရင်ခုန်သံကို
 မင်းတွေ့သွားလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီနေ့မှာ . . . ပင်လယ်ရေတွေခမ်းသွားတယ်။
 နေရောင်ခြည်တွေမလင်းတော့ဘူး။ ငါ့ကဗျာလည်း မရှိတော့ဘူး။
 မင်းလည်းမရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ရင်ထဲက မေတ္တာတရားတွေက

မျိုးဆက်သစ်တွေအတွက် ရွေးချယ်ထားတယ်။
 နှင့်အတွက် ကဗျာပါ ငါရေးထားပေးခဲ့မယ်။
 မမြင်နိုင်တဲ့ မနက်ဖြန်အတွက်လေ။ ဒီလိုနဲ့ငါ စစ်မဖြစ်တဲ့အရပ်ဒေသထံ
 နှူကလီးယားလက်နက်ကို သယ်ဆောင်သွားပါတယ်။ ဒီလမ်းလေးပါပဲ နှင်နဲ့ငါ
 လျှောက်ခဲ့မိချင်တယ်။ ငါတစ်ယောက်ထဲလျှောက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။
 နှင်တစ်ယောက်တည်း လျှောက်ခဲ့ဖူးမှာပါလေ။
 အဲ့ညမှာ လျှပ်စီးလေးလင်းလက်သွားခဲ့လို့ ငါနှင့်ကို တွေ့သွားခဲ့တယ်။
 နှင်မြင်လိုက်လား။ နှင့်ဘေးနားမှာ လူသေအလောင်းတွေထပ်ထားတယ်။
 နှင်ကချယ်ရီပင်အောက်မှာ။ ငါက ပိတောက်ပင်အောက်မှာ။
 တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ လမ်းဟောင်းလေးခြားထားတယ်။ ထိုလမ်းပေါ်မှာ
 ခရေပန်းတွေ ပြန့်ကျဲနေလို့ပေါ့ နှင်ရယ် သိစေချင်တယ်။

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလက်)

မြို့ - ပြ

ခုလုခုလု ဖြစ်သွားတဲ့မြို့၊ အဲ့ဒီက လမ်းမတွေအပေါ်မှာ
အပျံ့သင် လမ်းလျှောက်ခဲ့ဖူးတယ်။

ကြည့်... ဆူးလေစေတီ ရင်ပြင်ပေါ်မှာ ခိုတစ်ကောင်ရပ်နားဖူးတယ်။
၃၄ ဘတ်စ်ကားနဲ့ လူးလာခေါက်ပြန် သွားရောက်ပြီး မြင်းခေါင်းတံဆိပ်
အံနှစ်ဆင့်ထမင်းချိုင့်မှာ အတိတ်အကြောင်းတွေ ကပ်တွယ်ဖူးတယ်။
အသားညိုသူတွေ မနေရ၊ ဘယ်ခေတ်က ချမှတ်ထားတာလဲ။

မြို့ - ပြ။ ပုဇွန်တောင် ရေကျော် လသာ ပန်းဆိုးတန်း မြန်သလားမမေးနဲ့
ခြံခတ်ထားလိုက်ပုံက။ ကိုယ့်အမျိုးတွေအားလုံးက

ကြည့်မြင်တိုင်တစ်ဖက်ကမ်း ဒလဆိပ်ကြီးခနောင်တို့ အင်ဂျင်တပ်စက်လှေထဲ
တစ်ခေါက်ကို နှစ်ရာကျပ် ကူးသန်းခဲ့တာ မြို့ - ပြ။

မြို့ - ပြ ရေ...

လှိုင်သာယာမှာ နားနေတဲ့ ကားအိုအတွက် ဒီဇယ်ခါတ်ဆီလေး
ဆက်သပေးသနားပါ။ မြောက်ဥက္ကလာ တောင်ဥက္ကလာ မြောက်ဒဂုံ
တောင်ဒဂုံ အစုံအစိ ဖြတ်သန်းရင်းခရီးဆက်ပါရစေ။ ငမိုးရိပ်ချောင်းတောင်မှ
တံတားအသစ် ထိုးထားလိုက်ပြီလေ။ လှိုင် ကမာရွတ်က

ကျီးလန့်တစာစာဖြစ်ရတဲ့ မီးဘေးဒုက္ခ မြို့ - ပြ။ အော် ... ခြေ

မြို့က မြို့လိုမနေရ လူက လူလို လမ်းမလျှောက်ရ ဈေးက ဈေးလိုမရောင်းရ
ကားက ကားလို မမောင်းရ လေယာဉ်ပျံတွေ များထပျံသွားရင်
ကိုယ့်ခေါင်းတွေ ကျိန်းသွားဖူးတယ်။ ပတ္တမြားမြို့သစ်ကို ခဏသွားတုန်းက
စော်ဘွားကြီးကုန်းနားက မြို့ - ပြ။

အဝေးပြေးခရီးများ ဖြတ်သန်းမသွားရ၊ တစ်နာရီ မိုင်(၃၀)ထက် ပိုမမောင်းရ
သံယာတော်များ ဦးစားပေးပါ။ ခါးပိုက်နှိုက် သတိပြု လူလိုသိပါ
'လက်တို့ပြီး မတောင်းချင်ဘူး ဖိတ်ဆွေ' နောက်ကားပါတယ် ဆရာ။

ကဲ ဘယ်လိုလဲ ကိုယ့်မြို့ရဲ့ ပြသထားမှုမျက်နှာကို ဓားမွန်းပြီး ဆားသိပ်ပါရစေ
မြို့ - ပြ။

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလက်)

ကေရီ (၂၁)

နေ့စွဲတစ်ခုကိုက
မနေတတ်တာလား
ရေနည်းရပ်ဝန်းက ငါး တစ်ကောင်ပါ
ဧကရီ။

ကြည်ပြာရှင်းလဲ့ စကားနှစ်လုံး
ခုန်ပေါက်ပြီး ဆော့ကစားနေတာ
ချစ်သူ 'နား' မှာ ကြားစေချင်သူပါ
ဧကရီ။

နက်နဲရိုးရှင်းပြီးသား စကားပါ
'ချစ်တယ်' ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရမှာ
သံယောဇဉ်က ကဆုန်ပေါက်တယ်
နှလုံးသားက ကျလာတာ
ငါ့ အသံပြာကျသွားရင်လည်း
ဟစ်အော်ပြီး ရည်ဖျော်သောက်နေမယ်
ပဲ့တင်သံတွေ ငါ့ကို သနားရင်
နှင့် အနားကို သယ်လာပေးမှာပါ
ဧကရီ။

ဒီအရောင်က
နင့်ကြောင့် ပြောင်းလဲသွားမှာ
နင် သဘောကျရင် နင့်စိတ်ကြိုက်
ဆေးရောင်ခြယ်ပါ။

ငါ့ အသက်ကို ရေးဆွဲပေးမယ့်
ပန်းချီဆရာမလေးက နင်။

ငါ့ ဆန္ဒတစ်ခုက
ချစ်သူရဲ့ လက်စွဲတော်
ဘုရားသွား ကျောင်းတက်
ပွဲဆက် ဝတ်စုံလေး ဖြစ်ချင်တာ
ဧကရီ။

လင်းထက်(ပန်းပျိုးလက်)

66

အို....တော်လောက်ပါပြီ တော်သင့်ပါပြီ
ကလေးငယ်တွေ ငိုသံတိတ်လို့
ဓမ္မကျောင်းတွေလည်း တိတ်ဆိတ်နေပြီ
လောကကြီးရဲ့ အလှအပနဲ့
သဘာဝတရားတွေလည်း နှုတ်ဆိတ်နေပြီ
သောကမျှော်ရည်တွေ အောက်မှာ
အသက်ပျောက်ခဲ့ရတဲ့ လူသားတွေ
အချိန်မတိုင်ဘဲ ကြွေလွင့်ခဲ့ရတဲ့ဘဝတွေ
ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် လူအချင်းချင်း
မေတ္တာတရားနဲ့ အသိတရားတွေယှဉ်ရင်း
အနိဗ္ဗာန်စစ်ပွဲတွေ ရပ်ကြပါစော့
အခုပဲ ရပ်တန့်ကာ ရပ်လိုက်ကြပါစော့။

99

မောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)

ရင်ရဲ့ ရိုးရာ

လူအများစုရဲ့ ကဗျာတွေကိုပဲ
 ပြင်းပြင်းရှရှ တခုတ်တရနဲ့
 အမြဲအစဉ် လိုက်ဖတ်နေမှတော့ ကိုယ့်နှလုံးသားရဲ့
 ကဗျာရေးချင်လွန်းတဲ့
 အာသီသကလည်း ဆန္ဒတွေ ထထပြတယ်
 ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ 'ရင်ရဲ့ရိုးရာ' ပဲပေါ့

ခက်တော့လည်း ခက်သားလားကွယ်
 ခရမ်းပြာ ကိုယ်က ကဗျာရေးရင်တောင်
 စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံမမှန်ဘဲ ကျန်တတ်တဲ့
 ခပ်ကြောင်ကြောင် အကောင်ဆိုတော့
 ဒီဘာသာရပ်နဲ့ပတ်သက်ရင် မကြာခဏ
 ကဗျာနဲ့ချည်း စာမေးပွဲကျတယ်...

ကိုယ့်ဘဝကလည်း ဒီကဗျာဆိုတာကိုမှ
 'သင်ပုန်းကြီး' ကပဲ ပြန်ပြန်စနေရတော့ တစ်ခါတစ်ခါ ပြောရမှာလည်း
 ခက်တယ် ဒီထက်ပိုဆိုးတာက ကြာလာတော့လည်း ရှက်တယ်ကွယ်
 ဒါပေမယ့်လည်း
 ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ 'ရင်ရဲ့ရိုးရာ' ပဲပေါ့

အမှန်တော့ကိုယ်က ကဗျာနဲ့ပတ်သက်လာရင် ဆရာကောက် ပြောသလို
 'ရင်ဘတ်ချင်း ဂျပ်ပင်တပ်ပြီး'
 မောင်ခိုင်မာရဲ့ 'ရှင်မ' လို့မျှဝေ နားလည်ပေးနိုင်သူကိုပဲ အမြဲလိုချင်ခဲ့တာ
 ဆရာမောင်ချောနွယ် ကဗျာထဲကလို
 'ငါ့လက်သီးတွေက မင်းဆီသက်ရောက်ဖို့
 ငါ့မှာမေးရိုးရှိတယ်
 ခုတော့ မင်းမှာမေးရိုးမရှိဘဲ မင်းလက်သီးတွေ
 ငါ့အပေါ်လာလာ သက်ရောက်နေတာ
 အမှန်တရားရေ မင်းတရားလွန်လွန်းပြီ'တဲ့
 ကဗျာနဲ့ပတ်သက်ရင် အဲလိုရဲရင့်တဲ့
 ဆရာမျိုးတွေကိုမှ ကိုးကွယ်ချင်ခဲ့တာလဲ
 ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ရင်ရဲ့ရိုးရာ ပေါ့ကွယ်

ဆေးလိပ်လည်းတို နေလည်းညိုပြီ
 ငါ့ကိုပြန်ပို့ကြပါလေ
 ကြည့်စမ်း. . . ခေတ်အဆက်ဆက်
 လူတိုင်းရဲ့ နှလုံးသည်းပွတ်တွေကို
 ထွင်းဖောက်ခဲ့တဲ့ ဆရာတင်မိုးရဲ့ကဗျာ
 အဲလိုကဗျာတွေနဲ့ အဲဒီလိုဆရာတွေကိုမှ
 ခရမ်းပြာလို ခပ်ညှည့်ကောင်က
 လေးစားချစ်ခင် ဂါရဝပြုချင်နေခဲ့တာလည်း
 ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ရင်ရဲ့ရိုးရာ ပေါ့ကွယ်

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်မျှဝေပေးမိတဲ့
 ခပ်ညှည့် ကဗျာတွေတိုင်းအတွက်
 အားလုံးကိုတော့ တောင်းပန်ရစ်တယ်
 ကဗျာနဲ့ပတ်သက်လာရင်
 ကျွန်တော် ခရမ်းပြာတစ်ယောက် အမြဲတမ်း စာမေးပွဲကျတယ်
 ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ 'ရင်ရဲ့ရိုးရာ' ပဲပေါ့

ရောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)

ကဗျာမှော်ဝင်နလုံးသား

အဲဒီ သံသယမျက်လုံး စိမ်းစိမ်းနဲ့
ဓားမိုးပြီးတောင် လာစွေမကြည့်နဲ့
ကျုပ်မကြောက်တတ်ဘူး ဒါပေမယ့်
အရမ်း ရွံတတ်တယ်။ ။

ဟောဒီ ရင်ဘတ်ပေါ်က.
အရေပြားနှစ်ဖက်ကို တင်းတင်းဆုပ်
ရဲရဲတင်းတင်းပဲ ကိုယ့်ရင်ဘတ်ကို
ပွင့်ထွက်အောင် ဆွဲစုတ်ပြလိုက်မယ်. . . .

မြင်တယ်မလား ရင်ဘတ်ထဲမှာ
နေရာလပ် မကျန်အောင်
အသွေးအသားကိုက ကဗျာစာသားတွေနဲ့
စနစ်တကျကို ဖွဲ့စည်းထားတာ . . .

လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေ
ခံစားချက် ရှုပ်ပွေနေတဲ့

မနုဿတွေ ဖန်တီးသမျှ ကဗျာဆိုတာ
ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးစုံနဲ့ ကဆုန်ပေါက်
ထွက်ကြလာမှာပဲ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ချစ်တဲ့
'ကဗျာဟာ'... ကဗျာဖြစ်ဖို့တော့လိုတယ်

ကဗျာဟာ သစ္စာ၊ ဒဿနနဲ့
ဖောက်ပြန်မှုတရားကို ဖန်တီးပြနိုင်သလို
ကဗျာဟာ နေ့နဲ့ည ပြောင်းလွဲမှု
သဘာဝ အမှန်တရားတွေကိုလည်း အမျိုးမျိုး ဖန်တီးပြနိုင်တယ်

ကဗျာဟာ နိုင်ငံနဲ့အမျိုးသားရေးကို
ဖန်တီးပြနိုင်သလို
ကဗျာဟာ ဘာသာနဲ့လူမျိုးရေးကိုလည်း
ဖန်တီးပြနိုင်တယ်

ကဗျာဟာ အချစ်အမုန်း စစ်နဲ့အရုံး
ကြေးနီတောင်နဲ့ ဘူးသီးတောင်ကို
ဖန်တီးပြနိုင်သလို
ကဗျာဟာ ဧရာဝတီ ခရီးနီနဲ့
မီးပျက်၊ ကားကျပ် ရှင်လျက်နဲ့
အသက်ရှူ ရပ်နေရတဲ့ ပြည်သူ့ဘဝတွေကိုလည်း
ဖန်တီးပြနိုင်တယ်

ကဗျာဟာ အတိုက်အခံ ကျောင်းသား
ဒီမိုသမားနဲ့ နိုင်ငံရေးချစားသူတွေကို
ဖန်တီးပြနိုင်သလို
ကဗျာဟာ စစ်ဗိုလ် စစ်သား အရပ်သား
ဖော်လန်ဖားနဲ့ အူကြောင်ကြားတွေကိုလည်း
ဖန်တီးပြနိုင်တယ်

လရောင်နှင့်မူညှိသော သစ်သီးများ

၆၉

ကဗျာဟာ ကဗျာဖြစ်တဲ့အတွက် ကဗျာမှာ ကာရန်မဲ့ ကာရန်ရွဲ့ ကာရန်နဲ့
အယူအဆစွဲနဲ့ မူဝါဒကဲသူတွေထက်
ကဗျာကို ခံစားနိုင်တဲ့ နှလုံးသားက
လူတကာမှာ ပိုပြီးလိုအပ်တယ်

ထိရှလွယ်တဲ့ အစွန်းအဖက်ဖက်ကြားက
လွတ်လပ်တဲ့ အညတရကဗျာသမားအဖြစ်
လိပ်ပြာရှင်းသန့်စွာ ကျွန်တော်
ခရမ်းပြာ ဖြတ်သန်းချင်ရဲ့။

မောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)

ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်

ဒီနေ့အဖို့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်
ကောင်းကင်ထက်က
ကြယ်တွေကိုခြွေချ
ကမ္ဘာမြေရဲ့ အလှကို
ပီကာဆို ကိုပြလိုက်ချင်တယ်

ဒီနေ့အဖို့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်
ဟိုး..... အမြင့်က
တိမ်တွေကို လေဟုန်စီး
ပလေတိုနဲ့အတူ ဘေဘီလုံကို
အပျော်ခရီး ထွက်လိုက်ချင်တယ်

ဒီနေ့အဖို့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်
ဟိုတစ်ဘက် အဝေးကြီးက
တော၊ တောင်တွေကို ကျော်ဖြတ်
မာယာတွေနေတဲ့ အရပ်ကို
နတ်သျှင်နောင်ကို ခေါ်သွားပြချင်တယ်

လရောင်နှင့်မှည့်သော သစ်သီးများ

၇၁

ဒီနေ့အဖို့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်
ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်း
လီယိုတော်စတိုင်းနဲ့ အတူ
စစ်နဲ့ငြိမ်းချမ်းရေး ကဗျာတစ်ပုဒ်
မနားတမ်း ရွတ်ဆိုပစ်လိုက်ချင်တယ်

ဒီနေ့အဖို့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်
အိုင်းစတိုင်းနဲ့ တယောထိုးချင်တယ်
ဦးပုညနဲ့ တေးထပ်ရွတ်ချင်တယ်
ရှိုက်စဝီးယားနဲ့ စကားတွေပြောချင်တယ်
ငဇင်ကာနဲ့ အရက်သောက်ချင်တယ်

ဒီနေ့အဖို့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်
ဒီနေ့အဖို့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင်
ဘဝနဲ့ ဆန္ဒ တထပ်တည်း လက်တွေ့ကျချင်တယ် ။

မောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)

ရန်ပြယ်သွားတဲ့ တစ်ခန်းရပ်ဇာတ်လမ်း

ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးရဲ့
မြင်ကွင်းကျယ် အားလုံးဟာ
မျက်လုံးအိမ် ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာပဲ
ရှိနေသလိုမျိုး တို့နှလုံးသားရဲ့
ခံစားချက်တေးသွား ကိုယ်စီနဲ့ပဲ
တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ကို ပျော်ရွှင်စွာ
ထုဆစ်ပုံဖော်လိုက်ကြတာပေါ့ သင်းယုံချို

အချစ်နဲ့ ထိတွေ့ပတ်သက်လာရင်
တို့နှစ်ယောက်စလုံး နူးညံ့ရူးသွပ်စွာနဲ့
စိတ်ကူးတွေလည်း ယဉ်ခဲ့ဖူးသလို
စိတ်ကူးတွေလည်း ရိုင်းခဲ့ဖူးတယ်
ယုတ်စွအဆုံး ငါ့စိတ်ကူးထဲ
ဖျပ်ခနဲပေါ်ပေါ်လာတဲ့ မင်းရဲ့
ပုံရိပ် နှုတ်ခမ်းတစ်စုံကိုတောင် ငါလေ . . .
စိတ်ကူးနဲ့တောင် မနမ်းဝံ့ခဲ့တဲ့ကောင်ပါ
အဲဒီလောက်ထိ ချစ်ခဲ့ဖူးတယ် သင်းယုံချို

တကယ်ဆို ဆုံမှတ်တစ်ခုတည်းအတွက် တို့နှစ်ယောက်
တိုင်ပင်ရည်ရွယ်ပြီးကာမှ ဖောက်ခဲ့တဲ့ လမ်းလေးတစ်ခုပဲလေ
ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တောင်
လျှောက်တာကတော့လျှောက်ရဦးမှာပေါ့
ဘာလို့များ တမ်းတစွဲလမ်းခြင်းတွေ စုဆုံမှ
နောက်ပြန် တွန့်ဆုတ်ချင်ရတာလဲကွယ်

ထားခဲ့ပါ သွားလိုရာကို စိတ်ရှင်းစွာသွားပါ
ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ခရမ်းပြာရောင်
ဝတ်ရုံတစ်ထည်နဲ့ပဲ ပစ္စုပ္ပန်နဲ့ တိုက်ရိုက်
သက်ဆိုင်နေတဲ့ အတိတ်ကအရာ
အားလုံးကိုတော့ ကျေးဇူးပြုပြီး
နောက်ဆုံးအနေနဲ့ လွှမ်းခြုံထားခဲ့ပေးပါ

အခုတော့လည်း ရနံ့ဟောက်ပက်နဲ့
ခြောက်သွေ့ စွယ်တော်တစ်ရွက်လို
တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဒီဇာတ်လမ်းဟာ
ရင်ခွင်ပဲ့ တစ်ယောက်တစ်ခြမ်းနဲ့
ပြာဝေမှုန်သီ ပြယ်လွင့်
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါပြီ တစ်ချိန်က
တစ်ချိန်တစ်ခါတုန်းက 'သင်းယုံချို'

မောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)

သို့လော သို့လော အမှန်တရား

မင်္ဂလာပါဗျာလို့ ပဋိသန္ဓာရစကား ဆိုလို့ရနိုင်လောက်တဲ့
ကျွန်တော့် တစ်နေ့တာ မနက်ခင်းရဲ့ နိုးထမှုမှာ
'စိတ်' တွေက ပြုတ်ကျခြင်းတွေနဲ့အတူ
တွန့်ကြဲနေတဲ့ စိတ်ရာအထက်က
သုညမှတ်အောက်ကိုမှ အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ တဟုန်ထိုးကို ထိုးဖောက်စီးဆင်းနေခဲ့

မသိမှုတရားကို စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့
သိစိတ်ကင်းပယ် အမှန်တရားဆိုတဲ့အရာကို
ဘယ်စံနှုန်းနဲ့ တိုင်းတာမလဲတဲ့
အများသူ ငါ တွေပြောပြောနေကြတဲ့
အမှန်တရားနဲ့ မမှန်တရားဆိုတာကို
တစ်စုံစီစုံတွေးရင်း ကျွန်တော်
တစ်ယောက်တည်း ရူးသွပ်ခြင်းတွေနဲ့
အပျင်းပြေ အကွာရာလေးတစ်လုံး မြန်မာလို ချရေးကြည့်လိုက်တယ်
တကယ့်ကို ရိုးရိုးလေးပါပဲ 'က' တဲ့

တည့်တည့်က ကြည့်တယ် 'က' တဲ့
ဘက်ပြောင်းပြီး ကြည့်တယ် 'ယ' တဲ့
ဝှဲစောင်းပြီး ထပ်ကြည့်တယ် 'င' တဲ့
မသေချာလို့ တစ်ဖက်စောင်းရင်း ထပ်ကြည့်တယ်
အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ '3' တဲ့ ကျွန်တော်မျက်လုံးပြူးသွားတယ်

ကိုယ့်အမြင် ကိုယ့်အယူအဆတွေနဲ့
 ရွှေထောင့်ပေါင်းစုံက တစ်ဖက်သတ် အမှန်တရားတွေက တကယ့်ကို
 လှလှပပပဲ ကဆုန်ပေါက်ပြီး
 ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးစုံနဲ့ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်
 ထွက်ထွက်ကြလာတော့လည်း ခက်တယ်

ကိုယ့်မြင်ထားတဲ့ ကိုယ့်အယူအဆနဲ့
 ရွှေထောင့်မတူလို့ ငြင်းခုံနေမယ့်အစား
 ပျော်ပျော်ပါးပါးပဲ အရာအားလုံးကို
 မှန်ချင်မှန် မှားချင်မှား . . . မမှန်မမှားလည်း
 ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း တကယ့်ကို
 စိတ်ရှိလက်ရှိ ကြိုးဝါးပစ်လိုက်တယ်
 ကဲ ငါထင်တာလျှင် အမှန်တရားလို့

အဲလိုနဲ့ပဲ ခွေခွေခေါက်ခေါက်
 တွန့်ကြေနေတဲ့ အိပ်ရာတွေအောက်
 ကျွန်တော် ကမူးရှူထိုး အတင်းဝင်တိုးပြီး
 ဒုတိယမို့ ပြန်မှောက်အိပ်ပစ်လိုက်တယ်
 ကဲပြော
 ဘယ်မှာလဲ 'အမှန်တရား'

ဘယ်အရာလဲ 'အမှန်တရား'
 'အမှန်တရား' 'မမှန်တရား'
 'မမှန်မမှား' 'မှန်မှန်မှားမှား'
 တကယ်တမ်းအမှန်တရားက ရှိမှမရှိတာ
 'အရာရာ မတည်မြဲခြင်းကသာ' ကျုပ်လိုလူ တစ်ယောက်အတွက်
 'မပြောင်းလဲတဲ့ အမြဲတမ်း အမှန်တရား'

စစ်နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး

တကယ်တော့ ဒီကမ္ဘာကြီးက
ကြီးကောင်ကြီးမား ဘဝနဲ့ သနားစရာ... တကယ့်ကို
ဖျားနာနေခဲ့တာကြာပါပြီ ။

ဟိုးဒီအရင် ကျောက်ခေတ်၊ ကြေးခေတ်၊ သံခေတ်၊ နျူကလီးယားခေတ်၊
အိုင်တီခေတ်၊ ခေတ်အဆက်ဆက် တိုင်းမှာကိုက
'စစ်'ဆိုတဲ့ လောင်မြိုက်ခြင်းက
ကမ္ဘာကြီးကို တဖြေဖြေနဲ့ တငွေငွေ ကျွမ်းလောင်စေခဲ့တာပဲလေ ။

ကမ္ဘာ့စစ် နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ရုံနဲ့တင်
သူယိမ်းထိုး ပြိုလဲချင်နေပြီ တတိယအကြိမ် မဖြစ်ဖို့
သူ့ကိုသူ အနိုင်နိုင်ထိန်းရင်း
ပြိုလဲသွားရတဲ့ ပြည်တွင်းစစ်တွေ
အိမ်နီးနားချင်း ဖြစ်ရတဲ့စစ်တွေ
နိုင်ငံတွေခြားပြီးဖြစ်တဲ့ အဝေးကစစ်တွေ
ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းက 'စစ်' တွေ
'စစ်' တွေ မပြီးနိုင်တဲ့ 'စစ်' တွေ

အို. . . . တော်လောက်ပါပြီ တော်သင့်ပါပြီ
 ကလေးငယ်တွေ ငိုသံတိတ်လို့
 ဓမ္မကျောင်းတွေလည်း တိတ်ဆိတ်နေပြီ
 လောကကြီးရဲ့ အလှအပနဲ့
 သဘာဝတရားတွေလည်း နှုတ်ဆိတ်နေရပြီ
 သောကမျက်ရည်တွေ အောက်မှာ
 အသက်ပျောက်ခဲ့ရတဲ့ လူသားတွေ
 အချိန်မတိုင်ဘဲ ကြွေလွင့်ခဲ့ရတဲ့ဘဝတွေ
 ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် လူအချင်းချင်း
 မေတ္တာတရားနဲ့ အသိတရားတွေယှဉ်ရင်း
 အနိဋ္ဌာရုံစစ်ပွဲတွေ ရပ်ကြပါတော့
 အခုပဲ ရပ်တန်းက ရပ်လိုက်ကြပါတော့။

တကယ်ဆို ချိုးဖြူငှက်တွေတောင်ပံပဲလို့ ကောင်းကင်တစ်ခွင်ကနေ
 ပျံဝဲပြီး ဖြန့်ကြဲချစေချင်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အေးချမ်းတဲ့ ဓမ္မစာသား
 တေးသံတွေက
 'စစ် နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး'
 'စစ် နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး'
 'စစ် နဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး'

မောင်ချမ်း(ခရမ်းပြာ)

ဆိုင်းငုံအလွမ်း အိပ်မက်

နေ့ခင်းပိုင်းကျမှ အိပ်စက်တတ်တဲ့
ငါ့ရဲ့နေ့နေ့လယ် အိပ်မက်ထဲမှာ
ထူးထူးခြားခြား အရူးတစ်ယောက်နဲ့ ခဏတာ ငါ . . . စကားများခဲ့ရတယ်

ဆိုင်းမပါ ဗုံမဆင့် . . . သူက စပြီးရစ်တယ်
အိုဘားမားနဲ့ မန်ဒဲလားကို
မင်း သိသလားတဲ့

အမေစုနဲ့ ဒလိုင်းလားမားကို
မင်း သိသလားတဲ့

မာတင်လူသာနဲ့ မာသာထရီဇာကိုရော
မင်း သိသလားတဲ့

ဖေဖ်ဘုံတ်မှာ ကဗျာတွေ စာတွေရေးတဲ့
ခရီးသွားလူငယ်တွေကို မင်းသိသလားတဲ့

နိုင်ငံရေးဘာသာရေး ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး
ဆဲဆိုနေကြတဲ့လူတွေ မင်းသိသလားတဲ့

ခရိုနီတွေနဲ့ ခနော်နီခနော်နဲ့ဖြစ်နေတဲ့
မြို့တော်ပျက်ကြီးအကြောင်း
တစ်စေ့တစ်စောင်း မင်းသိသလားတဲ့

လရောင်နှင့်ပွင့်သော သစ်သီးများ

၇၉

သူ့အမေးကို ကိုယ့်အမေးနဲ့ပြန်ပြီး
 ချေပမေးခွန်းလေး ပြန်မေးလိုက်တယ်
 'ကျွန်တော် ဘာဆို ဘာမှမသိဘူး'
 ဒီမယ် ခင်ဗျားကြီးရော 'အချစ်'ဆိုတဲ့
 အရာကို သိပါသလားလို့

ကိုယ့်အမေးစကားမှာ အဲဒီအရူးကြီး
 အရူးပေးသွားသလို တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချအသွား . . ပြီးတော့မှ
 ဆွေးမြေ့နေတဲ့ မျက်နှာထားနဲ့ ကိုယ့်ကို ကြေကြေကွဲကွဲ သူပြန်မြေ့ရှာတယ်

ဒီမှာ အဲဒီ 'အချစ်' ဆိုတဲ့အရာကို စသိပြီးတည်းက ငါဘဝဟာ အခုလို
 'သွက်သွက်ခါ' ရူးသွားရတာတဲ့
 'သုံးမရအောင်' ရူးသွပ်နေရတာတဲ့

အရူးကြီးရှေ့က လှည့်အထွက်မှာ
 ငါပင်လယ်ဘက်ဆီ ခြေလှမ်းတွေ သိသိသာသာ ဦးတည်လိုက်တယ်
 ကမ်းစပ် တစ်လျှောက်မှာ
 သူမနဲ့ ပတ်သက်ခဲ့သမျှ အရင်က . . .
 ငါ့ ဆိုင်းငံ့အလွမ်းတွေ
 ငါ့ ဆိုင်းငံ့အချစ်တွေ
 ဆိုင်းငံ့အရာ တော်တော်များများ သောင်ပြင်ပေါ်မှာ စိတ်လိုလက်ရ
 ငါ ချရေးထားပစ်လိုက်တယ် . . .

ခဏအကြာ လှိုင်းတစ်ချက်အပူတ်မှာ ငါ့ရင်ထဲကရှိသမျှ ငါ့ကဗျာအားလုံး
 ငါ့လက်ကျန် အလွမ်းတွေအားလုံး ကပ်ဘဝလုံးစာအတွက်
 ယူကျုံးမရအောင် စုန်းစုန်းနစ်မြုပ် ပျော်ဇာ်ကွယ်သွားကြကုန်ရဲ့
 ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ပင်လယ်ပြာ။

မောင်ချမ်း(ခ)မိုးပြာ

ဂါရဝတရား ပျောက်ဆုံးခြင်း

တကယ်ဆို ကျုပ်က
ဘာကောင်မှတော့ မဟုတ်ဘူး
တစ်ဝမ်းတစ်ခါ၊ ရိုးရိုးသားသားနဲ့
ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ် ရှာစားနေရတဲ့
အဝေးက သာမန်လူငယ် တစ်ယောက်

ကျုပ်
ကိုယ့်နိုင်ငံ ကိုယ့်လူမျိုး အရေးကိုတော့
အစဉ်စိတ်ဝင်စားတယ် ဒါပေမယ့်
လေလှိုင်းထဲမှာ လေနဲ့ ဝင်မကစားဘူး သူများတွေလို ပွဲလန့်တုန်းလည်း
ဖျာခင်းမထားဘူး အဲဒီအတွက်
ကျုပ်လိပ်ပြာက ထာဝရသန့်တယ် 'ယုံ'

ခင်ဗျားတို့တွေ
တစ်ခါလည်းမက နှစ်ခါလည်းမက
အမိအဖက 'မဆုံးမ' ထားသလို
ဆဲဆို၊ ထေ့ငေါ့ . . . ရိုင်းစိုင်းပြနေကြတာ
မြင်တွေ့ရတာ အခါခါကျတော့
ကျုပ် အသိတရားနဲ့ နှလုံးသားက
လုံးဝကို မရတော့ဘူး အသည်းနာတယ်

ဒီမှာ သူမဟာ ဘာသာတရားနဲ့ အရာရာကို ချင့်ချိန်စဉ်းစား
အသိဉာဏ်များပြီး ကမ္ဘာကတောင် လက်ခံထားရတဲ့ စံပြပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်
ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ မိဘများထက်တော့
ခေါင်းဆယ်လုံးမက အစစ သာတယ်
ဒါကို ခင်ဗျားမငြင်းနဲ့ ‘လက်သင့်ခံ’

တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုး အတွက်
နှစ်ပေါင်းများစွာ ဘဝနဲ့ချီပြီး အနစ်နာခံထားရတဲ့ ခပ်ပိန်ပိန်ပါးပါးနဲ့
အားနွဲ့တဲ့ မိန်းမသားပါ

ခင်ဗျားတို့သာ သေချာစဉ်းစားတတ်ရင်
ကိုယ့်မိဘလိုတောင် ထိုင်ရှစ်ခိုးသင့်တယ်
ဘာဖြစ်လို့များ တစ်နေ့တစ်နေ့
အဘိဇ္ဈာ ထိုင်ပွားနေကြတာလဲဗျာ

ခင်ဗျားတို့ စွပ်စွဲသလို အမေ့အနေနဲ့ အခါခါ မှားခဲ့တယ်ဆိုရင်တောင်
ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ပျက်အောင် လုပ်တာ
သူမဟုတ်ဘူး ဒါအမှန်တရား
လက်သင့်ကို ခံထားရမယ်

လူတိုင်းမှာ ကိုယ့်အတ္ထု အစွဲနဲ့
ကိုယ့်ဟာကိုယ် အယူသည်းကြတယ် ဆိုပေမယ့် ခင်ဗျားတို့မှာ
ဘာသာတရားနဲ့ ဆင်ခြင်တုံတရား
မရှိရင်တောင် ဂါရဝတရားလေးတော့
ထားပေးစေချင်တယ် ။

မောင်ချမ်း(ခရီးပြာ)

ဝမ်းစာ

ကျွန်တော် မမိခဲ့တဲ့ခေတ်
 ကျောက်ခေတ်၊ ကြေးခေတ်
 သံခေတ်၊ နုပျိုလေးယားခေတ်
 အိုင်တီခေတ်၊ အခုက. . .
 အများပြောတဲ့ ကျီးလန်စာစားခေတ် ။

ကျွန်တော် မသိခဲ့တဲ့စနစ်
 ကျေးပိုင်ကျွန်ပိုင်စနစ်၊ သက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်စနစ်၊ အရင်းရှင်စနစ်၊
 ကွန်မြူနစ်စနစ်၊ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၊
 အာဏာရှင်စနစ်၊ ဒီမိုကရေစီစနစ်၊
 အခုက. . . . တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
 နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ထိုးတဲ့ စနစ်။

ကျွန်တော် လိုက်မမိခဲ့တဲ့ ဝါဒ
 ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒ၊ မားစ်ဝါဒ၊
 အရစ္စတိုတယ်ဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒ၊
 အရှေ့တိုင်းဝါဒ၊ အနောက်တိုင်းဝါဒ၊
 မြတ်ဗုဒ္ဓ ဝါဒ၊ အစ္စလာမ်ဝါဒ၊

အခုက. . . .

ရက်စက်ယုတ်ညံ့တဲ့ စိတ်အခံနဲ့
လူအချင်းချင်း ခြေထိုးခံ ၊ ဝါဒမှိုင်းတိုက်
ငတေမာတွေ သိပ်ကြိုက်တဲ့
အဆိုးမြင် မကောင်းဆိုးဝါး ဝါဒ။

ဒီခေတ်ဆိုး၊ စနစ်ဆိုး၊

ဝါဒဆိုးတွေကြားမှာ သိသိသာသာ မျက်လွှာချ
အင်း. . . . ငါ့အတွက်တော့ အရေးကြီးတာ . . .
ဒီနေ့တစ်နေ့တာ ဝမ်းစာရမှဖြစ်မယ်. . . ဝမ်းစာရမှဖြစ်မယ် ။

ခေတ်၊ စနစ်၊ ဝါဒ ဆိုးတွေကို
သက်ပြင်းမောနဲ့ အတူမျှောချ
ယောင်ယမ်းပြီး ပြောလိုက်မိတာက
ရှင်မရေ ငါ 'ဟား၊ ငါး' ရှာထွက်လိုက်ဦးမယ် ။

မောင်ချမ်း (ခရမ်းပြာ)

တစ်ကိုယ့် နှစ်စိတ်

လူတစ်ယောက်က ပေါ့ပေါ့ပါးပါး
ကာရန်များနဲ့ ကစားနေချိန်မှာ
လူတစ်ယောက်က ပြေးပြေးလွှားလွှား
ဝမ်းစာအတွက် ဗျာများနေရရဲ့

လူတစ်ယောက်က လွတ်လွတ်လပ်လပ်
ကဗျာတွေ ရေးစပ်နေချိန်မှာ
လူတစ်ယောက်က ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ်
အလုပ်တွေနဲ့ ယောက်ယက်ခပ်နေရရဲ့

လူတစ်ယောက်က နှောင်ဖွဲ့ကင်းကင်း
လွတ်မြောက်ခြင်းကို တွေ့ရှိလိုက်ချိန်မှာ
လူတစ်ယောက်က သံသယမျက်ဝန်းနဲ့
ချောင်ကျဉ်းလေးထဲမှာ ပိတ်မိနေရရဲ့

လူတစ်ယောက်က ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေနဲ့
အနာဂတ်ကို ထူဆစ်နေချိန်မှာ

လူတစ်ယောက်က တွေဝေခြင်းတွေနဲ့
အတိတ်နဲ့ပစ္စုပ္ပန်ကို ရှာဖွေနေရရဲ့

ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပျက်တရားတွေနဲ့
လောကဓံ ဓားရှစ်လက်ကြားမှာ
ခရီးသွားနေတဲ့ ဒွိဟများနဲ့လူ....

အဲဒီလူတစ်ယောက်
ကြေးမုံရိပ်မှာ တည့်တည့် စိုက်ပြီး
ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ တစ်ကိုယ့် နှစ်စိတ်
မျက်နှာနဲ့လူဟာ 'ငါ'..... 'ငါ' 'ငါ'

မောင်ချမ်း (ခရမ်းပြာ)

66

မိုးတိမ်တွေအပေါ်၌ကလေးက
လမ်းထွက်လျှောက်ကြည့်တာ
မပျော်ပါဘူးရယ်။

သောက ဝေဒနာနဲ့ ထမ်းပိုးထားရတဲ့
ကိုယ်ဝန်ဟာ မသက်သာဘူးရယ်။

မောဟတွေ အားကုန်ရက်လွင့်ထားတဲ့
ဟော့ဒီ
ညချမ်းဟာ
သိပ်မှိုက်ရိုင်းတယ် မေမေ။

ကျွန်တော်လေ
ဒေါသကိုပဲ မုန်းနေမိတယ်။

99

မင်းအိမ်

ကျေနပ်တယ်

မျက်နှာ မသစ်သေးတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့
ငါ့ကို လာမနှုတ်ဆက်နဲ့လေ. . . . ။

အတိတ်ကောက်လွဲပြီး
ငါ ပုံအောမိလိမ့်မယ်. . . ။

ကြည့်စမ်း. . .
ကြည့်စမ်း. . . .
ငါ့ကိုရက်စက်တယ်တဲ့!!!!
ငါ့ကိုရက်စက်တယ်တဲ့!!!!
ပြောရက်လိုက်တာ မိုးစက်ဝိုင်ရယ်. . . . ။

နှင်မသိဘဲ. .
သောက်မိတဲ့ အဆိပ်ကလေးက
ငါ့ကို သံသရာဆုံးတဲ့ထိအောင်
ပါနိုင်တယ်ဆိုတာလေး နှင်သိဦးမယ်ဆိုရင်. . ။

ဒီသံသရာမှာ
ငါအမုန်းဆုံးအရာက
ဗြဟ္မစိုရ် တရားခေါင်းပါးမှုနဲ့
အလွဲသုံးစားပြုလုပ်မှုဆိုတာလေး နှင်သိဦးမယ်ဆိုရင်. . ။

ငါ့ကို
ရက်စက်လိုက်တာလို့
ရက်စက်တဲ့လူကြီးလို့
ထွက်အုံးမလား မိုးစက်ပိုင်.။

ရပါတယ်လေ. . .။

ခုံရုံးများတဲ့
ဥပဒေပုဒ်မတွေနဲ့
ငါ့အနာဂတ်ကို ပိတ်လှောင်တဲ့အဖြစ်မျိုး
မလိုချင်တဲ့ ငါ. . .
နင်နဲ့ဝေးလည်း
ကျေနပ်တယ် မိုးစက်ပိုင်.။

မင်းအိမ်

၁. ၁၁. ၂၀၁၃

ဒေါသလှိုင်း

ပန်းရိုင်းတွေ ပွင့်တဲ့ညမှာ
 ငါ့လက်ပေါ်က အနုပညာတွေ
 သက်မဲ့ သက်ရှိတောင် မခွဲခြားလိုက်ဘူးလေ . . ။
 ဒေါသလှိုင်းတွေအောက်မှာပဲ
 နစ်ချည် ဖျပ်ချည် ဖြစ်နေတဲ့
 ငါ့မနက်ဖြန်တွေကို မုန်းမိတယ် . . ။
 ဟိုး မနက်ခင်းလေးဆီမှာ
 ငါ့မမြင်ချင်တဲ့ အရပ်မျက်နှာနဲ့
 တွေ့ခွင့် မကြုံလိုက်တဲ့ အရုဏ် ဆည်းဆာရယ်
 တိုက်တိုက်စားနေတဲ့ နာရီလက်တံတွေရယ်
 ထွက်သွားပေးပါ . . . ထွက်သွားပေးပါ . . ။
 ဟော့ဒီ မိုးမလင်းတဲ့ ညကြီးကိုလည်း
 သဝန်တိုခြင်း အတ္တတွေနဲ့ မနာလိုမိပြန်ဘူး
 ရင်ဘတ်နှစ်ခြမ်း လှုပ်လှုပ်ကွဲနေပါတယ်ဆိုမှ
 တစ္ဆေက လှန်ခြောက်ပြန်တယ်
 သေရွာပြန် တစ္ဆေကြီးရေ
 ငါ့ကို ရေတစ်ခွက်ပေးပါ . .
 ပြီးမှ သင်လိုသလို လုပ်ခဲ့ပါ . .
 ကဲ ငါလည်း
 မင်းဆီလိုက်ခဲ့မယ် . . . ။

မင်းအိမ်

၈. ၆. ၂၀၁၃

ဒီတော

တိုးလို့မပေါက်နိုင်တဲ့
သင်္ခါရ မျက်စိနဲ့မကြည့်ပါနဲ့ညီလေး...။

ဖုန်းဆိုးထနေတဲ့
အဝိဇ္ဇာတောဟာ
ဘယ်လိုကံကြမ္မာကောင်းမှ
ရောက်မလာနိုင်ဘူးညီလေး-။

မိုက်ကိုး မိုက်ကန်းနဲ့တော့
ဟောဒီ...။
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဇယားကို လာမကိုင်ပါနဲ့
ထိုင်နေတာကမှ ကောင်းဦးမယ်...။

ငါတို့ကိုယ်တိုင်ထွန်ယက်ထားတဲ့
သင်္ခါရ စိုက်ခင်းတွေက မဖြစ်ထွန်းလေတော့
ငါတို့ဟာ ဝေဒနက္ခန္ဓာနဲ့ နှစ်ပါးသွားခဲ့ကြတယ်...။

မပူပါနဲ့ကွယ်...။
သင်္ခါရ စိုက်ခင်းရှိနေသရွေ့
ငါတို့ဟာ အဝိဇ္ဇာတောမှ
လွတ်မြောက်နိုင်သေးတယ်ဆိုတာ
သေချာပေါက် သိနေတာပဲညီလေး...။

သေချာပါတယ်ကွယ်...။
ဒီတစ်ခါ ငါတို့ စိုက်ခင်းလေး
အမှောင်မှ အလင်းသို့ ကူးစက်သွားမှာပါ...။

မင်းအိပ်

စ. ၁၀. ၂၀၁၃

အပူလွန်တံခါး

အဝိဇ္ဇာ မိုးတွေရွာချလိုက်မှ
သောက ကင်းမှာလား. .
ငါ့အတွေးနဲ့ ငါမို့
ဟော့ဒီ ဟိရိသြတ္တပွတရားကို ပွားများလိုက်လေတော့-

အနိစ္စတရားဟာ ဝေးမှမဝေးတာဘဲ
တွေးပြီး ကြောက်နေစရာမလိုပါဘူးကွယ်. . ။

သင်္ခါရအဖြစ် ထိုးစိုက်ထားတဲ့
ငါတို့ခန္ဓာကိုယ်လေး ဆွေးလှတယ်-။

အတွေးလွန် ရဟန်းတစ်ပါးရဲ့
စိတ်ပျက် လက်ပျက်မနက်ခင်း ချမ်းအေးလိုက်လေပါ-။

တော်ပါပြီ -
ဒုက္ခရဲ့သဘောတရားနဲ့
သောကတွေ သောင်ထွန်းပဲထွန်းနိုင်လွန်းလှတယ်-။

ရောဘတီရယ်
ငါလည်း မင်းလိုပါပဲကွယ်-။

အနတ္တဒီဂရီ ၁၀၅

မမြဲခြင်း သံသရာရထားကို ငါသိပ်မုန်းတယ်
အပူဒီဂရီတွေကို ရွံ့မုန်းတယ်
အနတ္တတရားတွေ ငါ့ကိုယ်ကနေ ထွက်ပေးပါ။ ။

ငါမနက်ဖြန်တွေအတွက် ငါ့ကို ထွန်ယက်ခွင့်ပြုပါ။

အမှန်တရားတွေ ဝေးဝေးမှာနေလိုက်ပါ
အမှားတွေ ရင်မှာသိုးသိပ်လို့
ဒီရထားတွေပဲ ပတ်လည်ရိုက်နေတဲ့ ကမ္ဘာမြေလောကကို
ငါနဲ့အတူ မတွန်းလှန်ပါနဲ့
မယ်သီတာကို နိုးတာ ဒေသဆိုတဲ့
လူကြမ်းကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သလို
ဘုရားရှင် လက်ညှိုးကို ဖြတ်ဖို့ကြိုးစားတာ အင်္ဂုလိမာလပါ
ကမ္ဘာမြေ သာယာစိုပြေဖို့ ခင်ဗျားတို့ ရိုးသားစွာနေပေးပါ။

ငါ့မှာ အမှန်တရားတွေထက်
မြတ်နိုးပိုင်ခွင့် မရှိတာအမှန်ပါ
ခင်ဗျားတို့ သံသရာ ရထားကို
လှလှလေး ခုတ်မောင်းလိုက်
မုသာဝါဒဆိုတဲ့ တရားကို လက်ကိုင်မထားနဲ့

အနီနွဲ့ဒါနာဆိုတဲ့ တရားက ခင်ဗျားတို့ရှေ့မှာ
အရှင်လတ်လတ် မြင်နေခွင့်ပြုနေတယ်
ဒီကြားထဲ ဟို ရာမ(ရာဝဏ) ဆိုတဲ့ကောင်
ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာဆိုတဲ့ တရားကို ကျူးလွန်ပြတယ်။

ဒဿဆိုတဲ့ လူဆိုး မင်းဟာ သူရာမေရာယ တရားကို
ရစ်မှူးလွန်းလို့ မင်းနဲ့အမှန်တရား အမှန်တရားနဲ့ မင်း
ဝေးဝေးသွားတယ် ။

မင်းဆိုတဲ့ လူဆိုးကို ငါသိပ်လေးစားတယ် ဒဿ ။

ဘယ်တရားတွေမှ ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကနေ ထွက်မသွားပါနဲ့
ရှေ့ဦးစွာ သူများ အသက်လည်း မသတ်လိုက်နဲ့
ပြီးတဲ့အခါမှာလည်း ဇရာတရားကို အသိနဲ့ကပ်ပါ
သတိနဲ့နေပါ ။

ငြိမ်းချမ်းရွှေပြည်ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီး
ဘယ်မှာလဲ ဘယ်ရောက်နေလဲ
ငါနဲ့အနီးဆုံးမှာ ရှိနေသလော
အဝေးဆုံးမှာ ရှိနေသလော
ဒွိဟပုစ္ဆာတွေနဲ့ ငါ့ရင်ဘတ်မှာ အနာဖြစ် . . ။

ငါလည်း အဲဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကြီးကို
အဆုံးသတ်ဖို့ ခွန်အား
တစ်ပွေ့တစ်ပိုက် မနိုင်မနှင်းနဲ့ထမ်းရင်း
သံသရာ အပူဒီဂရီကို
ဖြတ်ကျော်ကြည့်နေသည် . . ။

ဒေါသကိုက်တဲ့ ပန်းသီး

ဓမ္မဂီတ သံစဉ်နဲ့ ငါတို့မနက်ဖြန်ကို
ရွက်လွင့်ခဲ့ကြတယ်။

တေးသွား သက်သက်ချည်မို့
ရနံ့ မသင်းခဲ့ပါဘူးကွယ်။

မိုးတိမ်တွေအပေါ် ခဏလောက်
လမ်းထွက်လျှောက်ကြည့်တာ
မပျော်ပါဘူးရယ်။

သောက ဝေဒနာနဲ့ ထမ်းပိုးထားရတဲ့
ကိုယ်ဝန်ဟာ မသက်သာဘူးရယ်။

မောဟတွေ အားကုန်ရွက်လွင့်ထားတဲ့
ဟောဒီ
ညချမ်းဟာ
သိပ်မိုက်ရိုင်းတယ် မေမေ။

ကျွန်တော်လေ
ဒေါသကိုပဲ မုန်းနေမိတယ်။

မင်းအိမ်

အနတ္တဝေဒနာ

သုံးရာသီစက်ဝန်းတွေနဲ့
ငါ့ထံကို နှလုံးသားစစ်စစ်
ဓားပြ လာတိုက်ကြတယ်...။

ကျားကိုက်ခံရသလိုပါပဲ
ဒဏ်ရာက သေးပြီး
အသက်ပါ သေသွားနိုင်တဲ့ အဖြစ်မျိုးရယ်...။

သွေးမထွက်ဘဲ အသက်သေနိုင်သွားတဲ့ ဖုန်းသံမို့
ငါ့နှလုံးသားလေး ကျိန်းစက်မရဘူးကွယ်...။

ဒိတ်ဒိတ်နဲ့ အိပ်အိပ်ပြီးငိုရတာလဲ မိုးဖြစ်တယ်...။
အိပ်ပါကွယ်
အိပ်လိုက်စမ်းပါ
အိပ်မက်ဦးမှာ
အရူးမဖမ်းပါဘူးတဲ့...။

ဒီနေ့ဦး ငါ့အိပ်မက်တွေလည်း
အဆိပ်တက်ခဲ့ပြန်တော့
ငါ့မနက်ပြန်တွေ တံခါးပိတ်ချင်စိတ်မရှိဘူးပဲ...။

လေတိုက်တိုင်း အသံကြားတယ်...။
 အသက်ရှူတိုင်း အနံ့ရတယ်...။
 တံခါးခေါက်သံမဟုတ်ဘဲ ခြောက်ခြောက်သံဖြစ်တယ်...။
 ဒေါက်ဒေါက်နဲ့မြည်တိုင်း ထကြည့်တယ်...။
 ဝင်သက် ထွက်သက်တိုင်း သတိထားတယ်...။
 အော် လောကနိယာမ သဘောတရားပဲလို့
 အော်ချမိရုံလောက်နဲ့တော့
 ငါ့ကိုယ်က ဒဏ်ရာပျောက်မှာ မဟုတ်နိုင်ပါဘူးကွယ်...။

ပုထုဇဉ်လူသားတစ်ယောက်ရဲ့အတွေးနဲ့
 တရားနဲ့ဖြေပါလို့
 ရေဆာပြေအောင် ငါ့ကို လာမပြောစမ်းနဲ့ပ...။
 အော် အော်... အော်... အော် အော်...။
 မှတ်တမ်းထုတ်ခဲ့တယ်...။

မင်းအိမ်(ခင်ဦး)

၁၆. ၁၀. ၂၀၁၃.

ည ၁၇. ၁၀. ၂၀၁၃

မနက် ၄နာရီ ၂၅ မိနစ်

မှတ်ချက်- ဒီကဗျာကို ဘယ်သူမှ၊ဘာအဓိပ္ပါယ်မှ မဖွင့်ပါနှင့်
 သောကထမ်းပိုးရင်း... ကျလာသော ရေတစ်စက်သာဖြစ်...။

သစ္စာအရောင်နဲ့ မိုးစက်ပိုင်

အမှောင်ထဲမှာ သစ္စာအရောင်လင်းဖို့
ငါ့ကိုယ်ငါ ဘာဝနာပွားများမိလိုက်လေရဲ့ . . . ။

ကျွန်တို့ ပစ်လွှတ်လိုက်တဲ့ အနိစ္စ မြားတစ်စင်း
ခင်ဗျားရင်ဘတ်ကို ခလုတ်မတိုက်မိပါစေနဲ့ မိုးစက်ပိုင် . . . ။

အနားမညီတဲ့ ပြိုင်မျှင်းပေါ်
ကျွန်တို့တွေ မိုးစက်ပိုင်ကို တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ် . . ။

ကျွန်က ကျွန်ဖြစ်နေပါလျက်နဲ့
ခင်ဗျားက ခင်ဗျားဖြစ်နေတာကို
မိုးတွေလို ချွန်းချွန်းချလိုက်တယ် . . . ။

တော်ပါပြီဗျာ . . .

ကျွန်တို့တွေ
ဝေဒနာကို ထမ်းပိုးနေရတာထက်စာရင်
ညအမှောင်ကနေ
သစ္စာအရောင်ကို ထွန်းပြောင်ပါရစေ မိုးစက်ပိုင် . . ။

မင်းအိမ်

၅. ၁၀. ၂၀၁၃

ရပ်စောင့်တရား

ငါလေ!!!!

သံယောဇဉ်ရပ်ဝန်းမှာ

သောကမိုးရေခဏာစွေလိုက်တာ

သံသရာထိအောင်ပါနိုင်တယ်။

ဆေးမှားသောက်လိုက်လို့

ရင်ဘတ်ထဲကိုပူလိုက်တာ

ပူလိုက်တာလို့

ငါအော်လိုက်ရတယ်လေ။

ဘယ်တရားမှ

ငါ့အနားမှာရှိမနေဘူး။

ဟိုလိုဝေဒနာနဲ့

ဒီလိုခန္ဓာကိုယ်ကို

ငါလေ

စိတ်ပျက်လက်ပျက်ရှိပ။

ဒဏ်ရာပေါင်း

လေးအသင်္ချေနဲ့တော့

ငါလည်း တေးမဆိုတော့ပါဘူး

ဂွတ်ဘိုင်ပါပဲကွယ်။

မင်းအိမ်

လရောင်နှင့်မှည့်သော သစ်သီးများ

၉၉

အရိပ်

လမင်းသာကိုယ်ဆို
ဒီလိုညကို အလင်းမရအောင်
တားဆိုမိမှာသေချာပါတယ်။

သူ့သာကြယ်ကလေးဆိုရင်လည်း
ညအဖြစ်နဲ့အဖော်ပြုပေးချင်လိုက်တာ။

စိတ်ကူးတွေ တိမ်အဖြစ်နဲ့တိမ်တစ်လုံးဖြစ်သွား။

မင်းအိမ်

66

အခါအခွင့်သင့်ရင်တော့
ဧရာဝတီမှာ မျှော်ပါနေတဲ့
သူငယ်ချင်း ကဗျာဆရာတွေကိုလည်း
ရေထဲ ဆင်းကယ်ချင်သေးတယ်
ဘယ်တော့မှ အလင်းမရနိုင်တဲ့
အမျိုးစောင့်တရားကို
သွေးပူလှေကျင့်ခန်းလုပ်နေသူတွေကိုလည်း
သရက်ကုတ်သုံးပါးကို
အရိုးထွင်ပေးချင်သေးတယ်
(.....)သေးတယ်

၉၉
နီတိ

အသံဝင်နေတဲ့ ကဗျာ

မင်းဖွင့်လှစ်ထားတဲ့ ဝေးကွာခြင်းမှာ
ပေါက်ဈေးက
အကြည့်တဆုံးလား
ဘဝတဆုံးလား။

ကိုယ်က
အချစ်မှာ ဝါသနာရှင်သက်သက်ပါကွယ်
အရိုးကွဲပုံပြင်လေးရဲ့ နာရေးမှာ
မျှော်လင့်ခြင်းတွေ ကျွတ်တမ်းဝင်သွားခဲ့ရ။

နောက်ဆုံးအကြည့်မှာတောင်
အလွမ်းဟာ ညော်နဲ့တထောင်းထောင်း။

တကယ်တော့ . .
လူတစ်ယောက်ကို သတိရမိတယ်ဆိုတာ
လူကြားသူကြား
ငယ်နာမည်အခေါ်ခံလိုက်ရသလိုပဲ မဝပယ်

အယောင်ယောင် အမှားမှားနဲ့
ဘဝဟာ မကြာခဏအသံဝင်တယ်။

ငြိမ်ငြိမ်လေးဝပ်နေတုန်း ပိပြားသွားခဲ့ကြ

ငြိမ်ငြိမ်လေး ဝပ်နေခဲ့တာပါပဲ
 ပွင့်လင်းရာသီဆိုတာ
 မုန်တိုင်းရဲ့လက်မှာဝကွက်အပ်ထားရတဲ့နောက်
 တဝမှာ
 ဆောင်းဦးမပေါက်တာ ကြာခဲ့ပြီလေ။

အခါအခွင့်သင့်ရင်တော့
 ဧရာဝတီမှာ မျောပါနေတဲ့
 သူငယ်ချင်း ကဗျာဆရာတွေကိုလည်း
 ရေထဲ ဆင်းကယ်ချင်သေးတယ်
 ဘယ်တော့မှ အလင်းမရနိုင်တဲ့
 အမျိုးစောင့်တရားကို
 သွေးပူလှေကျင့်ခန်းလုပ်နေသူတွေကိုလည်း
 သရဏဂုဏ်သုံးပါးကို
 အရိုးထွင်ပေးချင်သေးတယ်
 (.....)သေးတယ်

(.....). သေးတယ်
(.....). သေးတယ်။

ပေါက်ပေါက်ရွာရွာလို့ မပြောကြေးနော်
ထွက်ပေါက်ရွာတယ်လို့ပဲ
ဆင်ခြေပေးကြရအောင်သူငယ်ချင်း။
တရားတွေဟောမယ် ဟောမယ်နဲ့
ငါ့ကိုပြန်ပြန်ဟောသွားတဲ့တရားကိုပဲ
အသည်းတယားယား ငေးကြည့်နေရ
ဘဝမှာ ငါ့စွန့်မလွှတ်မိတာလည်း ကြာပြီကွယ်။

ရိုးရိုးလေးပါပဲ
ကျွန်တော်တို့ဟာ
ငြိမ်ငြိမ်လေး
ဝပ်နေတုန်း
ဝိ
ပြား
သွားခဲ့ကြတယ်။ ။

နီတိ

အလွမ်းကိုက်ရာ

စက္ကန့်လက်တံတွေ တောက်ခတ်သွားမှပဲ
သွေးဆုံးနေတဲ့ နာရီတွေဟာ
လွတ်ကျ ကြေကွဲတယ်။

လက်အံ့သေအောင် သံပတ်ပေးနေရတဲ့
မနိုင်မနင်း ပစ္စုပ္ပန်ထဲမှာပါ
restart ချဖို့ မေ့မေ့သွားတိုင်း
ကဆုန်ဆိုင်းဝင်လာတဲ့ မဲ့ပြုံးလေးက
ခြေရာလာလာတိုင်းတယ်

ခက်တယ်ကွယ်
ပေးဆပ်နိုင်မှုကို အာရုံပြုနေရတဲ့
ရင်ဘတ်ပရိုက်ထဲမှာမှ
ဖိနပ်မချွတ်ဘဲဝင်လာခဲ့တဲ့ အလွမ်း။

နင်ဟာ
ဗေဒင်ဆရာတွေကို မယုံတဲ့ငါအတွက်တော့
ကိုယ်ဖော့သောင်းကျန်းနေတဲ့ စနေနံပဲ။

နင်သိလား စပယ်
နင်ရှုးတိုက်တဲ့ အလွမ်းကိုက်ရာတွေက
အမှောင်တွေညှော်ဝင်သွားတိုင်း
တဆစ်ဆစ်နဲ့ကို ကိုက်ခဲ့တယ်။ ။

ကိုယ်တို့ဟာ password တွေ

မြင်ကွင်းတစ်ခုလုံး အခွံခွာကြည့်မှ
ဘဝပေါ်မှာ ခုတ်ပိုင်းသွားတဲ့အသံတွေပဲ
အငွေ့ပျံ ကျန်နေခဲ့တယ်။

အဲဒီစိတ္တဇနာမ်တွေနဲ့ပဲ
ငါ့ကိုယ်ပေါ်မှာ အညောင်းပြေ
ပျင်းကြောဆန့်ပါတော့ သံသရာ။

ခဏခဏ ခိုးခိုးလွမ်းရတဲ့ ဝတ္တရားဆိုတာ
ဘဝထဲလမ်းပေါက်နေတဲ့
ကန္တာရစွတ်ကြောင်းတစ်ခုပေါ့။

အရိုးမျက်ခါမှ မျက်ရောလေ
ဘယ်တော့မှ ရိုးအီမသွားတဲ့အရသာဟာ
ဘဝမှာ တဏှာပဲ။

ခွက်ထိုးခွက်လန်ရယ်သံတွေလေ
ဝူဝေ . . ဝေ . . ဝေ . . တဲ့
အလွမ်းတွေလိပ်စာ တပ်ပါလေတော့ . .

အဆီတဝင်းဝင်း သဲတရှုပ်ရှုပ်နဲ့ သင်္ခါရဟာ
ခဏငယ်တိုင်းမှာ
မကြာမကြာသွားကြားညပ်တယ်ဆိုရင်

ငါတို့ထိုးထိုးအပ်နေရတဲ့ အသက်ဓာတ်တွေဟာ
သံသရာကို လော့ချ်ထားတဲ့
password တွေပဲပေါ့ကွယ်။

တိတ်တိတ်မနေတတ်တဲ့ တိမ်

စိတ်ဖြေသီချင်းလေးတစ်ပုဒ်လိုပါပဲ
 ငိုသံတွေသိမ်းထုပ်ထားတဲ့ ညခင်းလေးထဲ
 ပန်းကလေးရဲ့ ဖဝါးကျရာတိုင်းမှာ
 တသံသရာလုံးအသက်ငင်သွားတယ်။

ပျံနေတဲ့လိပ်ပြာလေးရဲ့ စိတ်ကူးကိုတောင်
 အတောင်ပံတပ်မပေးနိုင်တဲ့ကောင်
 ကမ္ဘာကျော်မယ့်အခင်းအကျင်းနဲ့
 မျှော်လင့်ခြင်းတွေပဲ စိန်စီပြခဲ့တယ်။

သွားပါလေ
 သွားပါ
 စိတ်တပြင်လုံး ချနင်းသွားပါ
 နွေရာသီဖြစ်တဲ့အကြောင်း
 ရင်ဘတ်ဟောင်းလောင်းနဲ့ နားလည်လာတဲ့တနေ့
 ရွက်ကြွေတွေနဲ့ အပေါင်းအသင်းမဖွဲ့တော့ဘူးဆိုတာ
 ငါအာမခံပါတယ်။

ပန်းကလေးရယ်
 ဟိုမှာဘက်ကမ်းမှာ နေသာပါစေ။

ငါဟာ အလွမ်းနဲ့ တည့်တည့်ရှုနေတတ်သူ မဟုတ်

ယူသွား

မင်းလွတ်ချခဲ့တဲ့

အစိမ်းရောင်တွေ ပြန်ကောက်သွားပါ မစပယ်။

ယူသွားပါ

မသထားရေစာ အပြုံးနဲ့တော့

ဝေးကွာခြင်းကို ဗိုင်းတိုင်မတိုးခဲ့ပါနဲ့။

ငါဟာ

အလွမ်းနဲ့ တည့်တည့်ရှု နေတတ်သူမဟုတ်။

မင်းမာနနဲ့ အရက်ခံပြီးကတည်းက

အချစ်ကို ငါတံတွေးစွတ်ပြီးသားပါ မစပယ်။

အဆင်ပြေသွားမှာပါ

မင်းအပြုံးတွေနဲ့

တစ်ညလုံးတွန့်ကျေနေခဲ့တဲ့ ကိုယ်ပဲ။

မိုးစင်စင်လင်းရင်

ငါ့နှလုံးသားက

ပျင်း

ကျော

ဆန့်

လို့

ရ

ပါ

ပြီ.....။

ပြီးဆုံးခြင်းစာတမ်း

အဝေးဆုံးလမ်းကိုလျှောက်နေတယ်
 နင်ခတ်ထုတ်လိုက်တဲ့
 မီးတောက်လို လှောင်ပြုံးများကတော့
 တစ်ဘဝလုံးခုတ်မောင်းသွားစရာ လောင်စာတွေပဲပေါ့ကွယ်။

ပျော်ရွှင်ရဲခဲ့ပါတယ်
 စိမ်းမက်ဆင်တူဝတ်ထားသောလမ်းများမှာ
 စပယ်ကြွေသံတွေ ရင်ထဲ ထည့်ပိတ်
 တလောကလုံး မီးခိုးတိတ်စေခဲ့တဲ့အထိ
 အဲဒီနေ့ဟာ တကယ်ရှိခဲ့တာပဲ

ရင်ဘတ်နှစ်စုံရဲ့ အာရုံခံကိရိယာပေါ်မှာ
 နားလည်မှုဟာ ပြတ်တောင်းပျက်ရဲ့
 နင်ကောက်ရတဲ့ ဝေးကွာခြင်းကြိုးနဲ့ပဲ
 ငါ့ကို အလွမ်းနဲ့ ပူးချည်သွားတယ်။

တော်ပြီလေ
 ပိုင်ဆိုင်ဖူးလို့ပျော်ရွှင်တယ်
 ဆုံးရှုံးဖူးမှတော့
 နင်တရားမနာဖူးတဲ့ တေလေတစ်ကောင်ရဲ့
 မျှော်လင့်ခြင်းနာရေးမှာ
 ဒဏ်ရာတွေမီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေပါစေ
 ကိုယ့်အရှုံးကိုယ်ပဲ ကောက်သင်းကောက်ပြန်မယ်။

တစ်ခါတလေမှာ လရောင်တွေထိုးထိုးမဟောင်ရင်ဘဲ
 ဒီညပျက်ကြီးထဲ
 ငါလျှောက်လှမ်းရဲပါတယ် မစပယ်။

စပယ်များ

လွတ်လပ်စွာရေချိန်ကိုက်နေပါမယ်
 သွေးနုသားနုအပြုံးလေး မျိုးမတုန်းခင်တော့
 အဲဒီအလွမ်းထဲ
 တစ်နေ့တစ်ခါ မူးလဲပါရစေ စပယ်။

နင်ပြောဖူးသလိုပဲပေါ့
 မတန်တဆပေးဝယ်ရတဲ့ အိမ်မက်ဟာ
 နေကာမျက်မှန်ကြီးတပ်ထားရသလို
 တကယ်ကို ထူထူထဲထဲမှောင်တယ်။

လွဲချော်မှုတွေပဲ ထုတ်လုပ်မိနေတဲ့ ရင်စက်ရုံတစ်ခုပါ
 ခမ်းခမ်းနားနား မကြေကွဲတတ်တဲ့အခါ
 ပေမမီဒေါက်မမီ အခိုးအငွေ့တွေလက်ထဲ
 သွေးချည်ဥနေခဲ့ရတဲ့ တိမ်တွေကို
 ငါသနားလိုက်တာ။

နင့်မျက်စောင်းအတုလေးထဲ
 မသဏာရေစာ စပယ်ပွင့်လေးတွေ
 လက်ပြန် ရွာချပေးခဲ့တာပဲ
 ငါ့မှာ ကျေနပ်လို့မဆုံးပေါ့။

စိတ်ကူးစုံညီပွဲတော်မှာ
 အဝေးခေါ်သံတွေ တုန်ရီအေးဖျော့
 တစ်ခါတလေ (ကိုယ်ဟာ)
 အလွမ်းနဲ့ဆော့နေရတာလည်း ပျော်တယ် မစပယ်။

ဗီလိန်

မိန့်မိန့်ကြီးပြုံးနေတဲ့ မေတ္တာတရားကိုပဲ
မေတ္တာ တစ်စက်မှမပါဘဲထိုင်ကြည့်နေရတာ
ငါ့မှာ အံ့ဩလို့မဆုံးဘူး။

မက်မောခြင်းမှာ alarm ပေးထားသလို မျိုးပေါ့
ခြေတိုအောင်လျှောက်လည်း
ဒီလမ်းထဲပဲ ပြန်ရောက်နေတယ်။

စနေမိုးတွေ နားထင်ထောက်လာရင်
ငါ နှလုံးသားက အအေးမပတ်ချင်တော့ဘူးဆိုတာ
အိပ်ရာဝင်လေသံလေးနဲ့ပဲ
ခင်မင်မှုကို လုံးချေလွှင့်ပစ်လိုက်ပါ မိတ်ဆွေ။

လူ့ဘုံခန်းဝါဆိုတာ
လူ့ဘုံရဲ့အခန်းတွေ ဝါကျင်ကျပ်ဖြစ်လာတာကိုပြောတာလား
အလိုမတူရင်လည်း မေးငေါ့သွားပါ
နင့်နင့်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လိမ်ညာနေရတာထက်
လူဆန်ဆန်ပဲ ကွဲလွဲနေရတာ
အသေပြောင့်တယ်။

ဆင်ခြေတွေ အပြီးကျက်အပြီးစား ခေါင်းကျက်ခေါင်းစားနေရတာ
ဘဝမှာ ပျော်စရာကောင်းသလားလို့မေးတော့
အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းကပြောတယ်
သိပ်မှန်တာပေါ့တဲ့။

ဒီနေရာမှာ မှဲပြုံးသွားသူဟာ
အလိုမတူတဲ့ ကျေးဇူးစကားလေးနဲ့
အမှိုက်တရားလေးတွေ အမည်းရောင်ပြောင်းသွားမယ့်သူ။

ကိုယ်အလွတ်ကျက်ထားတဲ့ ကိုယ်ထူကိုယ်ထဝါဒလေးပဲ
ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းလေးလို့
စိတ်သစ်ကိုင်းမှာချိတ်. .
တိတ်တဆိတ်ကြွေတဲ့ကြယ်တွေနဲ့ငါ
မွတ်သိပ်မှုကို အင်္ဂါရတ်ထိုးနေခဲ့တယ်။

ရင်တွေပူအောင် ရင်ငွေ့မပေးတော့ဘူး
ငါ့ရှေ့မှာ အပြီးတယမ်းယမ်း လာမရပ်ပါနဲ့ သံယောဇဉ်

ကျေးဇူးပြုပြီး
ခင်ဗျားတို့ မျက်လုံးတွေသာ ခဏဖယ်လိုက်ပါ
အဲဒီအရိပ်တွေနဲ့
ကျနော်ကဗျာတွေ သာသနာမကွယ်ချင်ပါ မိတ်ဆွေ။

တိမ်ထူထူနေ့စွဲများအောက်မှာဆို
ပစ္စုပ္ပန်ဟာ ကိုယ့်ကို ခဏခဏလွတ်လွတ်ကျတယ်

ပျော်သလိုလိုပါပဲ
စိတ်အကွဲကြောင်းလေးထဲ
မင်းအကြောင်းတွေစီးဝင်မလာခင်ထိ
တယောက်ထဲသရုပ်ဆောင်တာ ပီရိခဲ့တယ်

စိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ပစ်ကန်မိလိုက်တဲ့
ဘီယာဘူးခွံတွေလို
ဘယ်သူလွန်လည်း ပြန်မပြောတတ်ရင်ကောင်းမယ်

သူတကာတွေတပ်ခေါက်သွားမှ
ရိုးရိုးသားသားထောင်ပြမိလိုက်တဲ့အလံဖြူပါ

အကွာအဝေးကိုပဲ အလွတ်ရနေတဲ့
ဝင်ရိုးစွန်းတစ်ဖက်ဆီမှာ
သူမဟာ
တစ်ဘဝလုံး ဆောင်းခိုသွားခဲ့တယ်

လရောင်နှင့်ပျဉ်သော သစ်သီးများ

၀၀၃

ပျော်သလိုနေတတ်ခဲ့တော့
ကိုယ့်သဘောက
ဘဝမှာလိုင်းမိနေသမျှကို
စိတ်ပါလက်ပါ ဖမ်းယူနေဖို့ပဲလေ

ဆန္ဒစောနေတဲ့ မိနစ်ကိုးဆယ်လုံး
မယ်သီတာအပြုံးကို မြားကာသလိုကာဖို့ကျတော့
တစ်ဘဝလုံးမေ့လျော့ခဲ့တဲ့ ကိုယ်ဟာ ရာဝဏပဲ

လိုရမယ်ရတပ်ဆင်ထားတဲ့
မျက်လုံးမှိုင်းမှိုင်းလေးတွေပေါ့
အရဲကိုးပြီး ထွန်းညှိထားတဲ့ လှောင်ပြုံးလေးတွေထဲ
တိုက်ရာပါ ပစ္စည်းတစ်ခုလို လုံခြုံနေချင်ခဲ့တာ

တစ်ခါတလေကျတော့
လက်ယောင်လိုက်နေတဲ့ပစ္စုပ္ပန်ဟာ
သူ့လက်ကြားညှပ်ထားတဲ့စီးကရက်လိုပဲ
ဆွေးဖို့နေတဲ့ အလွမ်းရဲ့ဂီတမှာ
ကိုယ့်ကိုခဏခဏ လွတ်လွတ်ကျတယ်။ ။

နိတိ

66

ငါ ကိုယ်တိုင်ပဲ မို့ကိုခတ်မိ
ငါ ခတ်မိရာ ငါကူးခဲ့ပေါ့
ငါ ကူးခဲ့ရာ ဒီပင်လယ်
ပြာနမ်းလို့ဝေဝါးဆဲ။ ။

၉၉

စျာန်မွန်သော်

သန်းခေါင်ယံနက်တဲ့သစ်သီး

သစ်သီးတစ်လုံးဟာ ကြွေကျခြင်းဆိုတဲ့ဘေးနဲ့ အမြဲတမ်းရင် ဆိုင်နေရပါတယ်
ငါ့မှာလည်းဘဝကို တုန်လှုပ်ခြင်းဆိုတဲ့ ဘယာရသလို ခဏခဏသီးပွင့်ခဲ့ရပေါ့
နေမင်းက တစ်ရက်တစ်ခါကြွေတယ်

သန်းခေါင်ယံက တစ်ညတစ်ခါနက်တယ်

ဟိုမှာဘက်ကမ်းဟာ နေရဉ္စရာတော့ မဟုတ်တန်ရာဘူး

သီးခွင့်ကြုံလို့ သီးခဲ့ရပါပြီ

ဒါပေမယ့် ငါဒီတစ်သက် သရက်သီးလိုချင်ရာမှ

ချိုမြိန်ခွင့်ရနိုင် ပါဦးမလား ငါဟာ သန်းခေါင်ယံတွန်ချိန်တွေ ဆိတ်ဆိတ်

ရင့်ရင့်နိုင် လွန်းခဲ့ပါတယ် ပြီးတော့ ကွက်လပ်တွေထဲ ငါဟာအကြိမ်ကြိမ်

ကျကွဲတယ် ပြီးတော့အိပ်မက်တွေ ကျကွဲတယ်

ပြီးတော့နေခင်းကြောင်တောင်တွေ ကျကွဲတယ်

ပြီးတော့စကားလုံးတွေ ကျကွဲတယ်

နောက်ဆုံးမှာ ကျကွဲနေတာတွေဆက်လက် ကျကွဲတယ်

ငါဟာသစ်သီးတစ်လုံးလို သစ်ကိုင်းလွတ် ချွေမိလိုက်တယ်။။

ဈာန်မွန်သော်

တတိယမြောက်ဝေဒနာ

ဒီဘက်မှာ လောင်လို့
 ဟိုဘက်ကို ရှောင်တယ်
 ဒီဘက်မှာ ငတ်လို့
 ဟိုဘက်မှာ လုပ်ကြည့်တယ်
 ဒီဘက်က စစ်သား
 ဟိုဘက်က စစ်ပြား
 ဟောဒီမှာ မုဒိန်းသမားရှိတယ်
 ဇနပုဒ်မှာ ဆင်းရဲသူရှိတယ်
 စစ်သည်
 နိုင်သည်ဖြစ်စေ
 မနိုင်သည်ဖြစ်စေ
 ကြွက်ရော ကျီရော မီးတိုက်ခံရတယ်။

တတိယမြောက်နိုင်ငံတွေမှာ
 တတိယမြောက်ဝေဒနာတွေနဲ့
 Home sick ဖြစ်နေသူတွေ
 ရင်ညှိုးပန်းတစ်ပွေတစ်ပိုက်နဲ့ပန်းသိုက်တွေပျက်လို့ပေါ့
 အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် တတိယမြောက်ဝေဒနာကို
 တတိယအရွယ်အထိ သယ်ဆောင်သွားသူတွေလည်းမနည်းလှပါ။
 တရားခံကတော့ သိကြတဲ့အတိုင်း
 'ဖြစ်နိုင်ခြေ၏ အနုပညာ'ကို ကန့်ကွက်ဆန့်ကျင်နေခြင်းများပါပဲ။

ချာန်နီသော်

အမေ

အမေလို့ ခေါ်လိုက်ရခြင်းက အားရလှပါတယ်
 အမေ့မျက်လုံးပြာပြာလေးနဲ့ကျွန်တော့်ကိုစိုက်ကြည့်လိုက်တိုင်း
 မေတ္တာလှိုင်းရဲ့ဓာတ်တွေက အေးမြလှတယ် အမေ
 သစ္စာစကားကိုဆိုရရင်ဖြင့် ဒေါသမာန်မာနတွေနဲ့
 ဘဝကိုရိုက်ခွဲမလို့ဖြစ်လိုက်တိုင်း
 အမေ့အတွက်ဘဝကိုချန်ထားရဦးမှာပါလားလို့
 အသိကလေးတစ်ချက်ဝင်လာရုံနဲ့ အရာရာပျော့ပျောင်းသွားခဲ့ရပါတယ်အမေ
 ဒါပေမယ့် သားလေလူငယ်ဆိုတဲ့ဘဝကိုငှက်တစ်ကောင်လိုခြေရာငှက်ပြီး
 အတောင်ပံခတ်ချင်တယ် အမေ
 ဟောဒီ ကံတရားနဲ့ ဉာဏ်ကစားနေရတဲ့ ဘဝကိုသားနှစ်သက်မိတယ် အမေ
 အမှိုက်ပုံထဲကသင်္ကေတတွေထဲမှာ သားချစ်တဲ့တစ္ဆေတစ်ကောင် ရှိပါတယ်
 သားအဲဒီတစ္ဆေတစ်ကောင်ကိုအဖော်ပြုပြီး လူနေအိမ်တွေရဲ့ကြားမှာ
 စက်ဘီးလေးစီးပြီး ဖြတ်လျှောက်ခဲ့တယ် အမေ
 အခုဆိုရင် လူတွေသူတွေကြားမှာမလှပတဲ့စက်ဘီးလေးတစ်စီးကိုစီးရင်း
 အတုယူသင့်တဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိအညွှန်းတွေကို သားတွေရှိခဲ့ပြီအမေ
 အမေမွေးလိုက်တဲ့သား သမ္မာအာဇီဝကျကျအစွယ်တွေဖွေးလို့
 ခွန်အားပြည့် ကျားတစ်ကောင် ဖြစ်ခဲ့ပြီအမေ
 သားလက်ထဲကလွတ်ကျသွားခဲ့ရတဲ့ စုတ်ပြတ်နာရီအဟောင်းတွေရဲ့ တန်ဖိုးကို
 အမေ့ထံမှောက် အရောက်ပို့လိုက်ပါ့မယ် အမေ

၁၁၈

လရောင်နှင့်ဖုည့်သော သစ်သီးများ

လူသားတစ်ဦးရဲ့ ဘဝတစ်စင်း နောက်ဆုံးပင်လယ်တွင်းကို
ချဉ်းနင်းကာမဝင်ရောက်သေးသရွေ့
မြတ်နိုးအပ်တဲ့ ရောဂါတစ်ခုခုကိုတော့ သားပိုင်ဆိုင်ရဦးမယ်ဆိုတာ
လုံးဝသိလိုက်ပါပြီ အမေ
သင်္ခါရပန်းတွေကို နေရောင်နဲ့ကျိုချက်ရင်း ဒီဘဝကို
လရောင်တွေအောက်ထိုးစိုက်ခဲ့မယ် အမေ
အမေ အမေရဲ့ မြသီတာထက်က ဟောဒီပုခက်လေးကို သံသရာအဆက်ဆက်
သားပွေ့ဖက်ထားပါရစေ အမေ
အမေရဲ့ ရင်ခွင်ကို သားမြတ်နိုးစွာနဲ့ ကန်တော့လိုက်ပါတယ် အမေ
သစ္စာတရားရဲ့ လမ်းဆုံးလေးကို အမေခေါင်းဖုံးဖိတ်စက်နိုင်ပါစေလို့
သားဆန္ဒရဲ့ မြစ်ဖျားမှာဆုခြွေလိုက်ပါတယ် အမေ။။

ဈာန်မွန်သော်

အချစ်က ဒီနေ့မှ ဘာကြောင့် အပြာရောင်မဟုတ်တော့တယ်

အရက်ဆိုင်တွေထဲမှာ

ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ

ဘူတာရုံတွေထဲမှာ

ရထားသံလမ်းတွေပေါ်မှာ

ခါးပိုက်နှိုက်တစ်ယောက်ရဲ့ အိတ်ကပ်ထဲမှာ

ငါ အချစ်တစ်ခုကျပျောက်သွားတယ်

နင်များ တွေ့မိသေးလား ကောင်မလေး

Sorry ပါ ငါရည်းစားစာရေးထားတာကို နင်မကြိုက်နိုင်လောက်ဘူး

ငါ့စာသားတွေက ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်းမဖြစ်ဘူး

မော်စီတုန်းဝါးစားထားတဲ့ပိကေလိုမျိုး နည်းနည်းတော့ ကွန်မြူနစ်ဆန်တယ်

နင့်ဘက်ကပြောကြည့်လိုက်တာပါ

ငါ့ဘက်ကတော့ ငါရေးထားတဲ့ရည်းစားစာဟာ တရိုးရဲ့ နှုတ်ခမ်းနုနုလေးပါပဲ

ဟောဒီမှာကြည့် ကြေကွဲခြင်းတွေကအရက်ဆိုင်ရဲ့ ဘေစာအုပ်ထဲမှာ

ဂဏန်းတွေအပုံလိုက်ရှိနေရဲ့

ကောင်မလေးရေ ခက်တာကကိုရီးယားမင်းသားတွေလို

နှုတ်ခမ်းနီမဆိုးချင်ဘူးကွာ

ငါ့ဆံပင် ဘုတ်သိုက်သိုက်ကြီးကအိုင်စတိုင်းကိုတုထားတာလည်း မဟုတ်ဘူး

ဆရာကြီးဒဂုန်တာရာရဲ့ စတိုင်လ်ကိုဖမ်းထားတာလည်း မဟုတ်ဘူး

ဝါဟာ ငါ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဘုတ်သိုက်ကလေးပေါ့
 အချစ်ဆိုတဲ့ ဟေ့အကောင်မင်းကဘယ်နားမှာ နေတာလဲ
 အလှတရားမှာလား ဘကြားမှားလားဖြေကွာ
 အဲဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်ဟာကျပျောက်သွားတဲ့အချစ်ကို
 တစ်နေ့မှာတော့ ခြေရာခံမိလိုက်ပါသည်
 တွေ့မိတွေ့ပြန်တော့လည်းစစ်သားတစ်ယောက်ရဲ့
 ချိုင်း(လျှိုင်း)ထောက်ကြားမှာ
 ကျွန်တော့်အချစ်လေးတွေတွဲလဲခိုစီးနေတာ မြင်လိုက်ရပါသည်
 ကျွန်တော့်အချစ်ရဲ့ အသံကို
 နောက်ဆုံးည၏အမှောင်ထဲမှာ ကြားလိုခဲ့ရသောအသံမှာဖြင့် ရင်နှင့်ဖွယ်. .
 ဒေါက် . . ဒေါက်. . ဒေါက် . . .

ဈာန်မွန်သော်

နွေကန္တာရီးပြိုလေး

ဝါယောဓာတ် ချို့တဲ့နေခြင်းကြောင့်
ဒီမြို့ကလေးဟာ ခြေတတုန်တုန် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ပေါ့
ကလော-အောင်ပန်း-တောင်ကြီး အဝေးပြေးလမ်းမကြီးကို
သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ တင်ထားတယ်
ရှမ်းရိုးမတောင်တန်းတွေကို
သူ့ရဲ့ဆံထုံးပေါ်မှာ ပန်ဆင်ထားတယ်
ရန်ကုန် - မန္တလေး အစုန်အဆန်ရထားတွေကို သူ့မျက်လုံးပြာပြာလေးနဲ့
ကြည့်နေတတ်တယ်
ဟိုးတစ်ချိန်က ဆောင်းတွင်းညလေးတစ်ညမှာ ဂျပန်ဟိုက္ကူ ကဗျာလေးတစ်ပုဒ်
သံလမ်းပေါ်မှာ ကျကွဲခဲ့ဖူးတယ်
ငါသတိရနေဆဲပေါ့ ဟိုက္ကူလေးရေ

ဆောင်းတွင်းညတွေမှာ
ပြောင်းဖူးပြုတ် လည်ရောင်းသူက
ချမ်းဖူးတဲ့ ဝမ်းမီး . . .

အခုတော့ ဒီကဗျာရှင် (နီရင့်ရင့်) လေးလည်း
လူ့ဘဝထဲမှ ထွက်ခွာသွားပါပြီ

မြို့ကလေးရေ မင်းကတော့ လက်ကျန်တမာတောမှာ အရွက်အညွန့်များ
 ခါးခါးသက်သက်ဖြင့် ရှင်သန်နေဆဲပေါ့
 ချစ်သောမြို့ဆွေးကလေးရေ မင်းမှာလည်း ရောဂါတွေ ထူပြောလို့ပါလား
 ချစ်သောမြို့ကလေးရေ မင်းရဲ့သမီး
 လေဘာတီ မမြရင်ရဲ့ သီချင်းလေးတွေကို မင်း ဆိုညည်းနေဆဲပဲနော်
 ချစ်သောမြို့ကလေးရေ မင်းရဲ့သားကြီး ဗိုလ်စံဖဲကတော့ တောပုန်းကြီးဘဝနဲ့ပဲ
 ဇာတ်သိမ်းသွားရှာပေါ့
 မြို့ကလေးရေ မင်းမှာလည်း ခဏခဏ ချော်လဲရှာတယ်
 ချော်လဲမှာပေါ့ မင်းမှာထောက်စရာ တောင်ဝှေးမှ မရှိတာ
 အမှန်ဆိုရင် ချယ်ရီသားလိုမျိုး တုတ်ကောက်လေး တစ်ချောင်းလောက်တော့
 လိုရမယ်ရ မင်းဆောင်ထားသင့်တာပေါ့
 အခုတော့မင်းမှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုပိုပြီးအိုစာလာတယ်
 တကယ်ဆိုရင် မင်းအရွယ်က တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်သမီး လုံးကြီးပေါက်လှ
 တောသူမလေးပါ
 အခြားမြို့ကြီးတွေဆိုရင် မင်းထက်အသက်ကြီးကြပေမယ့်
 မင်းရုပ်ရည် ထက်ပိုသာကြတယ်
 ဪ ခါနဲ့ ဟိတ်မြို့ကလေး မင်းရဲ့ငှက်ခင်းတွေ အခြေနေကောင်းရဲ့လား
 မင်းလှ ကန်ကြီးထဲမှာရေတွေရှိရဲ့လား
 မြို့ကလေး မင်းဟာလေ မြေတွေခဏခဏ ပက်ကြားအက်တတ်တယ်
 ဟိတ် မြို့ကလေး ပဲတီစိမ်းခင်းတွေရော အရင်းအမြစ်မျှတရဲ့လား
 မင်းရဲ့ တောင်သူလယ်သမား အများစုဟာ
 မိုးပေါ်ကိုပဲ ကံကြမ္မာကို လွှတ်တင်ထားရတယ်
 မြို့ကလေး မင်းအကြောင်းငါသိပါတယ်ကွာ
 မင်းဟာ လောင်စီးကျ ခြောက်သွေ့သွားတဲ့ စပါးခင်းတွေကြားမှာ
 အမြဲလိုလိုအသည်းကွဲနေတတ်တယ် မဟုတ်လား
 မြို့ကလေး ကြေကွဲမှုတွေ ခိုင်းညွန့်ဖျားထိပ်နေပြီလား
 အဲဒါဆိုရင် ကြွက်ကြော်နဲ့ ထန်းရည်ခါးခါးကို မူးပြနေအောင် ကပ်ပစ်ကွာ
 ဒီမှာ ဟေ့ ဟေ့ မြို့ကလေး 'အ' သုံးလုံးသင်တန်း တက်တုန်းက
 မင်းမေ့ကျန်ခဲ့တဲ့ တူဒေါင်းဆေးလိပ်တိုကလေးကို
 သတိတရ ပြန်ကောက်ယူသွားဦးနော်

လရောင်နှင့်တူညီသော သစ်သီးများ

၁၃

ဪ ခါနဲ့မြို့ကလေး မင်းကိုငါ မေးစရာရှိသေးတယ်
 မင်းမှာ မြွေဆိပ်ဖြေဆေးတွေ လုံလုံလောက်လောက်ရှိရဲ့လား
 မြို့ကလေး မင်းရဲ့သွေးကြောတွေလည်း
 တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တုန်ဆိုင်းလာတယ်နော်
 မင်းရဲ့ လက်တံတွေမှာလည်း
 ငှက်ဖျားတွေက ထနေတုန်း
 ဒါပေမယ့် ငါသတိရ လွမ်းနေမိတယ်မြို့ကလေးရယ်
 မင်းရဲ့ ဂေါ်ဖီထုပ်တွေရော အခွံကျစ်သေးရဲ့ လားကွာ
 ငါတကယ်စိတ်မကောင်းပါဘူးမြို့ကလေးရယ်
 မင်းပိုင်ဆိုင်တဲ့ တောင်တန်းပြာပြာတွေမှာလည်း
 ကျွန်းသစ်တွေပါ မျိုးသုဉ်းသွားရုံ မကဘူး
 တောင်ကတုံးများတောင် ဖြစ်သွားကြပေါ့
 မြို့ကလေးရေ မင်းခေါင်းအုံးထားတဲ့ စမ့်ချောင်းကြီးကလည်း
 ဟိုး အရင်လို မလှပတော့ဘူးကွာ
 မင်းအလှပြထားတဲ့ စမ့်ဆည်ကြီးလည်း
 အသည်းကွဲနေတာကြာလှပေါ့
 မြို့ကလေး ငါ့ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်
 တိမ်ညိုမှိုင်းတွေ မျက်ရည်ဝဲတိုင်း
 ငါလည်း ငိုနေမိလို့ပါ။

ဈာန်မွန်သော်

အမျှင်များများ

ရေမကြည် မြက်မနုပါဘူး

ထွေထွေရီရီ လုံးထွေးသတ်ပုတ်သောအရာများရဲ့အရာ
ငါ့မှာ ထင်နေခြင်းမှစ၍ ခြစ်ရာများများ အမျှင်များစွာ ရှိခဲ့၏
ဝတ္ထုကိုဝတ္ထုလိုမဖြစ်ဘဲ ဝါကျပျက်တွေ ဆက်ထုံးခဲ့ရ
မျှော်ရီစရာအဝင်ဝက ကျဉ်းတယ်ဆိုတာထက် ပိုကျဉ်းခဲ့ရတယ်
ရယ်စရာအက်ဆေးတစ်ပုဒ် ဖြတ်အလာရယ်စရာကို
ဝတ္ထုရား ဖြည့်ရယ်လိုက်ရပါသည်
ဆက်ဆံရေးမျဉ်းကွေးမျဉ်းဖြောင့်များ သတိလှုပ်လှုပ်တပ်ဆင်ရ၏
နိမ့်ခြင်းမြင့်ခြင်းများ အတွင်းအိမ်၏အခန်းထဲသို့ ဝင်မလာရ
ချစ်သောအဆွေဧည့်ခန်းမှာပဲထိုင်ပါလေ
ကျွန်တော်ရေးသောစာမျက်နှာထက်သို့ တက်မကြည့်ရပါ
ဘာမှမထူးသော ကောဋ္ဌာသထဲပျင်းရိသွားမှာစိုးသောကြောင့်
တစ်ကိုယ်စာလမ်းတစ်လမ်းမှာ ကမ္ဘာသည် လုံး၏ ပြား၏
စိတ်အခန်းကျဉ်းထဲမှာ ကုလားထိုင်ဖင် မနွေးရပါဘူး
စေတသိက်များများ ပြန့်ကားထားရ၏
အရှက်လုံအောင်ဝတ်ရသောလူသားလုံဖို့ခြုံသောအခန်းမှာ
စာရိတ္တများ မဖြစ်မနေ တပ်ဆင်လိုက်ရတယ်

လရောင်နှင့်မူညှိသော သစ်သီးများ

၁၂၅

တပ်ဆင်ခြင်းဘဝရဲ့ အနုပညာမှာဘယ်ဟာကအစစ်ဘယ်ဟာက
အတုမသိတော့လောက်အောင် တပ်ဆင်ခြင်းတွေ အမျှင်များသွားခဲ့ရပြီ
တကယ့်အရာနှင့် အနေကန်သဘောတွေ ဆွဲဆန့်လာပြီ
ဟုတ်တယ် ဆွဲဆန့်ရှည် မျောသွားပြီ
ချည်ပြီးတုပ်ပြီး များမတတ်သာတော့သောအခါ
ပြန့်ကျဲစွာ အမျှင်များသွားရပြီ
ဟုတ်တယ်ကျဲပြန့်စွာ အမျှင်များသွားခဲ့ရပြီ
ဘဝပင်လယ်ရဲ့ အဝင်ဒီအဝမှာ
ပန်းက တိုင်ပျောက်ကာ ရီဝေသွားတယ်တဲ့လား။ ။

ဈာန်မွန်သော်

ဒီမျက်နှာ၏အရောင်များ ဆိတ်သုဉ်းစေသော်

လွယ်မယောင်နဲ့ ခက်လာပြီ
 တိမ်မယောင်နဲ့ နက်သွားပြီ
 ပြုံးလိုက်ပါ၏ ငိုလိုက်ဆဲ
 တာဝန်အရပါ ကျွန်မတို့ကဆိုတာတွေ
 အမိန့်ကိုဖိဆန်လို့မရ ကျွန်တော်တို့က ဆိုတာတွေ
 ဆိုတာတွေ ဆိုတာတွေ များသွားပြီးခဲ့ပြီ
 လူမသိ သူမသိ သက်သေမဲ့စွာ ဖျက်သုဉ်းသွားခဲ့ရသော
 တမျှော်တခေါ်များ၏အောက်မှာ
 ကမ္ဘည်းမဲ့ ငိုရှိုက်သံများ ငါကြားဆဲ
 ကိုယ်ချင်းစာတရား ပြည့်ဝသူများ လေးစားမိပါ၏
 ပရဟိတ ကျွန်းဆွယ်စုမှာ တက်လာသူက အရှားသားပဲ
 တက်လာတာတွေ ခပ်များများတော့ရှိပါတယ်
 ဒါပေမယ့် အဲဒါတွေက ပလတ်စတစ် အမှိုက်တွေဖြစ်နေပါတယ်
 ငွေမရှိတာနဲ့ မျက်နှာကို ငုံ့မထားကြပါနဲ့
 လွင်ပြင်ထဲထွက်ပြီး ရပ်တည်ကြပါဗျာ

လရောင်နှင့်မှည့်သော သစ်သီးများ

၁၂၇

လူစစ်စစ်မှာ သွေးကောင်း သွေးသန့်တွေ ရှိကြစမြဲပဲမဟုတ်လား
ဒါပေမယ့် လိုအပ်ရင် အပြုံးတစ်ခုကိုလည်း စနစ်ကျကျ ပြုံးလိုက်ပါ
ငြိမ်းချမ်းမှုဆိုတာ လက်တိုလက်တောင်းနဲ့ မရစကောင်း
ငြိမ်းချမ်းရေးမှာ 'သော့' က ဘာတွေလဲ
မာယာသာဌေယျ ဒီမျက်နှာကို
တို့လူငယ်တွေ ဘယ်လိုဖွင့်ဖတ်ကြမှာလဲ
ဒီမျက်နှာက ကျွမ်းကျင်၏
ပန်းဝင်အောင်လည်း စိစဉ်၏
မွှော်နေသူတွေ မောလှပါပြီ
ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်တွေရဲ့ 'အောက်'မှာ
ဆင့်ကဲပျက်ကျနေတဲ့ လူနာတွေ
ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်တွေရဲ့ 'ထက်'မှာ
ဆင့်ကဲ မာန်ကြွနေသူတွေ
သတိ အဲဒီအခန်းထဲ ဝင်မယ်ဆိုရင်
တကယ်လုပ်နိုင်တဲ့ ပညာရပ်ကို
တို့လူငယ်တွေ သင်ကြားရမှာပေါ့
အသက်မဲ့တဲ့ မြစ်လောက်
အသက်မဲ့တဲ့ သစ်ပင်လောက်မှ
လောကကို အကျိုးမပြုနိုင်ခဲ့ရင်
ဒီမျက်နှာအရောင်၏ လွှမ်းမိုးမှုမှာ
ကျွန်တော်တို့ ကျဆုံးလိုက်ကြရုံသာ။

ဈာန်မွန်သော်

တံငါအို

ငါ ကိုယ်တိုင်ပဲ ငါ့ကိုခတ်မိ

ငါ ခတ်မိရာ ငါ့ကူးခဲ့ပေါ့

ငါ ကူးခဲ့ရာ ဒီပင်လယ်

ပြာနှမ်းလို့ဝေဝါးဆဲ ။ ။

BURMESE
CLASSIC

ဈာန်မွန်သော်

အခန်းမှားတဲ့ ပင်လယ်

အလံမလဲအောင် အကြိမ်ကြိမ်ပြန်မတ်နေရတယ်
 လောကရဲ့ ဒဏ်ဆိုတာကို ဒီဘဝကြီးနဲ့ရင်းပြီး
 စာသင်နေရပေါ့
 ငါ့အတွက်တော့ အစားထိုးမရတဲ့ဆုံးရှုံးမှုတွေက နာကျင်လွန်းလှပေါ့
 မေ့ဆေးပြယ်တိုင်း စိတ်နှိုင်းတွေ ခဏခဏဝင်သွားတယ်
 ငါ့ကြိုသိနေတယ် အနာဂါတ်ပူပူနွေးနွေးမှာ ဘဝကို အစိမ်းလိုက်ချုပ်ရဦးမယ်
 ဒီဇာတ်ထဲကို အမှတ်တမဲ့လိုလို ဝင်ရောက်ခဲ့ရပေမယ့်
 အမှတ်တရတွေ ကုတ်ဖဲ့တာကို ဘာကြောင့်ခံနေရတာလဲ
 ဟိုးတုန်းက မူလတန်းကျောင်းစုတ်လေးမှာ သင်ပုန်းကြီးမကျေခဲ့လို့လား
 ဟိုးတုန်းက အထက်တန်းကျောင်းမွဲလေးမှာကျူရှင်တွေ မတက်နိုင်ခဲ့လို့လား
 ဟိုးတုန်းက တက္ကသိုလ်အခွံကြီးထဲမှာ ငါသင်စရာတွေမရှိခဲ့လို့လား
 ငါ့ဦးခေါင်းထဲမှာ ဝါယာကြိုးတွေ ရှုပ်ပွနေတယ်
 ငါ့မျက်လုံးတွေများ အကြားမှားနေလို့လား
 ငါ့နားတွေများ အမြင်မကောင်းတာလား
 ဒီပြေတွေက နိမ့်ကိုနိမ့်လွန်းပါတယ်
 ဒီ အလံတွေက လဲကို လဲနိုင်လွန်းတယ်
 လတ်ဆတ်တဲ့လူငယ်ဘဝကို အပုပ်ပွခံလိုက်ရတာ
 အစားထိုးလို့ပြန်မရတော့ဘူး
 အဲဒါဟာ အမှတ်တရတွေကုတ်ဖဲ့ခြင်းထဲက ဒဏ်ရာတစ်ခုပေါ့
 ငါသေသေချာချာသိလိုက်တာက အရှုံးပေးတိုင်းလည်း
 အနိုင်မရနိုင်ဘူးဆိုတာပါပဲ
 ကသိကအောက်နဲ့ကွာ ဘဝကအခဲရခက်တယ်

BURMESE
CLASSIC

၁၃၀

လရောင်နှင့်ပျဉ်သော သစ်သီးများ

မိကြိုးဝိုင်းထဲက ခုန်ဆင်းပြေးလိုက်ဖို့တော့ ငါမစဉ်းစားသေးပါဘူး
ရှေ့ဆက်ပြီးလောကရဲ့ ဒဏ်တွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ရာမှာ စစ်ဘုရင်အချင်းချင်း
ဖူးထောက်လိုက်ရသလိုမို့
ခံစားမှုတွေကတော့ သိပ်ကောင်းလာမယ့် ပုံမပေါ်သေးဘူး
လက်ကျန် ဟုတ်တယ် ဒီတတိယပင်လယ်ကို ငါရွက်လွင့်ဖို့
ပြင်ဆင်ထားရဦးမယ်
နှလုံးတိမ်နဲ့ ဦးနှောက် နေရာကွဲများနေမှုကိုတော့
ငါပြန်လည်တပ်ဆင်ရလိမ့်ဦးမယ်
ဒီနေ့မနက်အထိတော့
ငါ့ဦးနှောက်က ရင်ခုန်နေဆဲ
ငါ့နှလုံးသားက စဉ်းစားနေဆဲ။

ဈာန်မွန်သော်

ဥဒ္ဓစ္စကောင်းကင်၌ ဝေခဲသော ပန်းနုရောင်နှင်းစက်ရိုင်းများ

ခံနိုင်ရည်အင်အားမဲ့ ဖြစ်တည်မှုစိတ်ကူးလှိုင်းတွေထဲ မေ့ပျောက်ရခက်လွန်းတဲ့
ချစ်ခြင်းရဲ့ နောက်က အဝါရောင်အရိပ်တွေကြား ဘဝကအသက်မဲ့သွားသလို
ခြောက်ကပ်စွာအနေရခက်လှပေါ့ ဝေးကွာခြင်းတွေက ရင်တွင်းအိမ်ကို
တမြေမြေတိုက်စားလို့ အရောင်ဖျော့တော့အနာဂါတ်လမ်းမထက်
ဝေဝါးသွားတော့မယ့်ပစ္စုပ္ပန်တွေ ဝေဝါးသွားတော့မယ့်
ပန်းနုရောင်နှင်းစက်တွေ ဝေဝါးသွားတော့မယ့် ဆွတ်ပျံ့ဖွယ်အနမ်းတွေ
ရက်စက်စွာဝေဝါးလိုက်တဲ့ ဝေးကွာမှုတွေ ကိုယ်မခံစားနိုင်တော့ဘူး
ပန်းနုရောင်နှင်းရယ် အပြန်လမ်းမှာ ခေါင်ရမ်းပန်းတွေ
ထိတ်လန့်စွာ ကိုယ်တွေလိုက်ရတယ် ဒီပန်းရုံလေးမှာ မျက်ရည်တွေအစား
တစ်ခုခုပွင့်လိုက်ပါရစေ ဒီမြစ်နံဘေးအနား အိပ်မက်တွေ တက်ခတ်ခွင့်ပေးပါ
ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ဘယ်သူ့ကိုခွင့်ပန်ရမလဲ ဘယ်ဘုရားသခင်ကို
တိုင်တည်ရမလဲ ဒီရင်ထဲ ပန်းခြောက်တွေ ငိုကြွေးခဲ့ပေါ့။

ဈာန်မွန်သော်